

MS 10172

ספר קבלה קדמון.

Sefer Kabalah Kadmon.

[1400-1499].

Sephardic script

System no: 0097514

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

כחמץ . חמץ יומי חיה יסוד וכולהו כחץ ואטמן
ועקרה זבל עובדו . דמיתע יב דו וק מיתע ונתע
נתלה היו חרס מפלוג רחוק העמים עד מצעי הנה
ברס ורבעם ואספס ליתקום אהר ותרה היכעק
ולחריסן נתבזרו ענתלה ורק עהתקץ עלהם הנה
לכרע התקץ המים שם כי לעולבחסין אמר וסמי חסר
נולענה הנה בעצמו על עה עגיר חסר על המים
מחלמל לר חיתה ונעעלה כלה שלם היה נעטעטע
ענה חתה תמרה חסדק למלך לר היו נעמד ורע
ונעשם עבטו עהתקץ לענה עטען ונרען והתקץ
עומדה בגוחה ובקיותה ^{חנה} לתות המים אשר נענת
לכרץ ומלענה יוסף כרה מעיינות ענה מקחות לרען
הלה עולם ולהמיה הכל . וזה החסר טענה הנה עס
יחיותו ועבד עולם . **ח** יומה חר הוק יתוב ל
טעען ארען עהרען **ל** עי הנהתקץ ל יוסף ור
חנ ור לעור כחיה . אהר ל ענתמ אמר ליה בוצנה
ינעיה ית בקסר עמנען חוקפיה צידי . אמר ליה מה יומג דר
נעזרי יומן חוקפיה חק ולית פומן ונטק ותקן דחוסת
אמר ליה נסרבל הויה עלה דמי ^ל חוקפיה חוקפיה ונתע
שה חלב עמיהם כקול מעס רבים כקול ער . אמר ליה חנה
עלך על דח ולא חו עפוקך ורחטן כחן עלה . אמר ליה
באידון דעופדה דרכיבך קחטג כחך חוג . קח חו חתן
כוחתן חן ארען מלחטן קניטוים עמלן כחמיות . וכוס .

עקיל לחים ריב
עקיל לחים ריב
ואתעמית דקול
מים כחל טהור
גל

חמץ

אהל ליה זה הס ועלום דגברא רבא הוא קריב נבא
 ס פוק למללא עמי אהל ליה אנה חנווך דע עומת חרות
 היא כן מיומין זעירין ולא איהו דיקת לך טענתא עסקת
 לעלמי תהיה אמרת כן הוא דרודק חזינא כד לעיל
 בתוריה ואיתיהבת ב עומתא אהל לי ידענא סה
 דאהל קריב דהות מן ארשא והא מעמנא עמי חיה למה חומה
 איהו כרי תורה אהל הכי תנבב אהל לי מנה דהיה נחמא
 דתתקת ארשא ומן ארשא חלוקת חבלה מ סתא ליה
 לחתב עמא לבחן ולבחן עמי דעמין צבדין ודקטא עמין
 זכורא אהל ליה כה סתבנותא וחסותא בסולחא דהיה
 דלא חתבי אהל אהל לבש חתא ולחיתא לתענא כה דל
 סתבתנו ולא עת צאה כד תמוק פהאי הכל דעומא אהל
 ליה כרי זמן הוא כקר אהל לי אהל כסמדת אהל
 ננה לעיה ומה דין אהל לי חתי קריב דבה דאעיה חסות
 ידא חיה עכל עוב לבל עופי חס כך אהל א סמדת
 כה הוא חסות הוא עמינו עול חיה והוא חסות ומעל
 לא נלה לעוס אהל אהל קצת סימנן ולא עתד אהל לרעה
 סתא ולי ועמי על כל דיעתו אהל עמד עולמה עלת עמי
 אהל על חתי דתעית עסות חסות דבה כיה כחיה ויה
 דתעית לו והוא חסות ואם תתמרי הא כה ויה עמי
 חסות לעלמי חס לא סתא חסות אהל חסות לעמדי
 על קצת חסות חסות עתד לדעת קצת דבה כיה
 עמי ולי כה חסות חסות וכוונת והחמה היל קעית

יקרא למלכא נמאן אינון מלכא כן אינון דאחזקין חיותא
 קדושתא ואינון ארבע אינון יכירין ועלמין על כל מלכא כן
 כי אחד אית דאכע - אחד חוג מלכא ארבע ולא כן הוג ידכי
 אספון בספרג דחמרתא דעלמא מלכא ואילין ארבע כן .
 ונכטה דבגופיג טמלגהון מנשתמע - בכל דקיעה קלמטא חיהון
 בקל מלכא כן סניחין שלחין . אלקא גלפין ודבוג דכחין וכה הוה
 קלא דההוא טמטא חד דמטמטא קמיה דמלכא עלמא וכהוא

כינופוג דאינון ומבטי בשווא לתעמטא עליהון תכו יקר
 מלכאון **במלך פתחא** פתחא דקלמטא
 גלפין דאחד עמדיטא

בכי מסתלקין הויה טמטא מיין חגלים פיסוקא חג קל
 המלה כקול מתנה - הכי תעבן דכד מעבדן קצבה . קלמטא
 דאינון מטמטא קמיה כמילה דהועבדא דמטמטא דיטמטא
 כד מטמטא ליה מתרג . בעומין תעמטא כעפיהם ומתדכחין
 חיליהון דהוה . כינופוג קדישא ולית להו קילג לעמטא הטמטא קד
 עלמא קמיה . ועוד קרג גמד דמטייע להג דהוה ויהי קול
 משד מעל לקרית אטור עלא כמטמטא בעומדא דעפיהם
 כעפיהם . כלוג ויהי קול זקנול על וערב . כעמטא דתעמטא
 להיבן סלפג מעט לקרית אטור עלא כמטמטא . טלחיוק יטמטא
 מוטח תמטא טל צדיקים וכעמטא קיס לה טמטא קולא ולתקבל
 ולק חלה בתורה מה כהי בעומדא - טלוג בעת קותה מן
 דיטמטא ומן דיקמלה . תעמטא כעפיהם . החזק כדקמטא
 אסל ליה חויה חיהי לטמטא מעמטא רוח חכמה

מעכשמי קלג
 מעיניעיהו לט
 מעיניעיהו קלג
 מעיניעיהו קלג
 מעיניעיהו קלג

מ טול

עודיך ושולמך דילעילא ויהי בך כן .. **מרת ר**

דקו רחמי יקו רחמיס כקו זה חתומי

למנעם לבנות הבתן שלי יצא חוצמנו לב

ולבן כן עסק קצתו קו למיט שלי יצא ושורהם לבן ולבן

הינד וקומר עד פה תצא ולת תוסק ותלח צבול היתר

לם וא זה צבול כ אטת קומר זה צבול הקול זה הצבול

דבה אשר עמדה הול צבול לש כערומי זה הקול חודיך

לחורר איש יוצן לתוך מתחילת הקו עמך להם קצתו

חמרי יחך סת עבדה ענה קוס עיקר עשור חג זה שמש

נעול עמך נעמן מים עמס ולמה חמרי יצא עיקר

קצת פלסמית אצח ממנו שמים כלומתא ומים חמרי

י יודי למוכר דהא מתחב כותל יחמרי קצתו חתכו עמך

חמרי א עור טפיר קמרי יצא ולח קטיח סנה דחמרי יודה

וכד תע עמה הות סוס תוצע עיקר חמרי כד חתך

בו עתל למוכר ח יקומר ולח חייך חמרי לה למוכר עיקר

דחז מחינן דין עילין חמרי חת חוד מילה וטב לוחן

דיהו לית סח למבצע חמרי דין חמרי דחז למוכר חמרי

דיחי כען דבע למנדע ולהסתכל בלי ביה וחוכמה

דמלח עלמה יעב כקומריה דהו מים ומן דבע

למנדע והו קדיעוהו כעוכמיה יסתכל בקומריה דמלח

דבה ברית מלח עולם הוא תהיך חיתן חסתבטח סמך

קדושק דלעלח הוא חמרי חת חת למנדע עפית

דקומרי דע למדין לנדע עפית דמלח דחמרי דמנדע

עמך

מיל

דא תמוז תחותיה צמתריה ולבדע מהו והיך יתמוז צמיח
 ויסתבל צמתה חל' יתפ' אה דב הע קלוקלע דמקיסן פ
 כלורטיקון מניח ומלחח עטע זנהנדריה צוציעתם הוה לאסרעל
 צא סעג... **ל' ויאמר אקים יקוון המנים**
בזמנה

העמים א מקום אחד

ל פתח מקובלות

מים רבים אדירים מעצבי אדיר צמחם יג מקובלות
 מים רבים - כשאנ' ה'ה' למים עי' צמ' למקום אחד
 היו מצוטענים לבחן ולבחן עטעו למעלה חל' יתפ'
 ביה טעמ' נעלו ק'יא לארע' דהנה בנוסרה והו' ותפין
 לה - חל' סהם ה'ה' לתכך לא חכמו כלכס למקום אחד
 והיתה היבשה - מעמע ציסאח הנה תרע' ק'ידם עלא
 למורת בן מנה מעמע יבשה לא כה' לא היבשה יחו' מנה
 א זלן צבהן וערקן ומטעמען קלוקלע לת עכך - וק'יא ציה
 מים וכד' איבין צבהן טען ב'ה' חל' חח' ח'ה' צ'ה'
 וק'פיהן וערקן ולא ערקן לבד מדחילו תקיפת' דמ'ה'ה'ן
 ה'ה' אדירים מעצבי אדיר בערום י'ג - חל' ר'יוס' ח'כ'
 ועי' כה' אחריו עי'ה'ה'ך ע'מ'נו ח'ח' לבחן ט'נה ק'דע'
 מ'ח' בעי' טע'ן יח כ'פ'ה'ך זלע'ל'ח - חל' ל' יתפ' ח'ל' דוד
 ר'צנו על ע'ל' ע'זו'ה' טע'י'ה' צ'נ' ע'שה צמ' ט'י'ה' ר'ס' ח'ח'
 לה ע'יד ע'ל'ה'ס כ'בל' יוס' זה'ח' ת'ט'ן כל'ה' מ'ע'יד מ'ע'נה'
 צ'ח' ט'י'ה' כ'בל' יוס' מ'ו' ט'נ'ח' ל' ט'ה' ו'ח' כ'ן ע'ל'ה' ה'כ'ן ח'ח' דוד

ט'י'ה' ט'ע'נה' ע'י'ט'
 ח'ן ה'ה' וה'ע'ס'ל'
 ו'מ'ן כ'ו'ל' כ'ט'פ'י'ה'
 ע'י' ט'ע'ן ק'ל'ג'

אנה לעעית את כל העולם ועעית את הטהורים שהמים בין
 נבסיים את כל העולם והריכס בהם ועעית להם שיהבנו
 בצומצום כולם כלם אלקוס אחר כך יהי רצון מלפני עעניתך
 שהיח מלטה כל העולם כולם שהצומצום אולו כשכך שיותה
 כאהל ולהיותם יהי לביהך שמה קדש ולו לזמן מעש
 לא לחורך ימים " דג" וילמדו אפי"ם יקו
המים מתחת
הטמאים אלקוס אחר
והיה ה' צדק

ל הטמאים שמה טהור קדש הצדק
 אברך אתך ואין איתם עם על לב כמעט הרעה נאסף הצדק
 ונחן העין טהרה וחסד בעולם ורוחה שאין כע אדם זמין
 ורעשים הרבה פרחן בעולם אגל' הטמאים בעובדו נעשה
 עם נעמנה עבדי ה' עם זרח אגל' יחם היסך אגל' ליה
 כי יחי נחם צדקיה איתן בעוה"ה חייב' איתן נחם כו
 מסתכל ה' בעלמ' נעמנה ונעמנה נחם לסדרתו
 כבערן וחאי נחיל נחיל לנעמנה דאיתן צדקיה ויעררן
 נחם דאיתן חייב' אגל' הטמאים יהי וילמדו אפי"ם יקו
 המים אלקוס אחר כך יהי רצון מלפני עעניתך
 שהיח מלטה כל העולם כולם שהצומצום אולו כשכך שיותה
 כאהל ולהיותם יהי לביהך שמה קדש ולו לזמן מעש
 לא לחורך ימים " דג" וילמדו אפי"ם יקו
המים מתחת
הטמאים אלקוס אחר
והיה ה' צדק

אפי"ם יקו
 טהור

כפון ותול לה . אנה רב יקונה אנה רב טל זמן הברייתים בדור
אין מרתה דין יכולה לעולם טעם . ההוד ויתמר להעמידם לול
מטה בחירו עמך בסבך לשבו להטיב חסנהו מהעמית . וכ
וכנהיבה רוצה לעשות דין ברעשים ומקבל הצניק וביעיהם
ואזי הוא עשה דין ברעשים .

מקור

למלך טהיה לו פחדם יומה
והוא רהוב חסך בללה דרדריך סניחין . אנה טעם בעל לעשרה
להו מהטא זקף עיננה . דהא ורדך טפן . גיין אנה טעם אינו
ורדך טעם כל דרדך כה יהו דיהה אינו ורדך טעם להו ושקך
להו סן טעם . כהן דשקך להו אנה הדין טעם לכו קדא דרדך
דנא ולחש עג להו מהטא . כה הדין כל זמן שהצניקים בדור
אין טעם דין ברעשים . מהטא הצניקים וטעמהם אזי טעם
דין ברעשים .

והוא

כ"י

חלף טעם בעל
הכל ליה יתנה אנה למטא ליה ליה דא . ואנה קדא ויחלקים
כי טוב . אי קודם ה' טעמה חנה יתנה וטפיר אה מה דתמרי
לחחר הטעמה מנמנע ולא היה ידע קודם לכן עיקר
הטעמה הוה יתנה ופיר . ועפיר לא מה דתמרי לחחר
הטעמה ומנמנע ולא הוה ידע קודם כן . עיקר הטעמה
והקונן ויפיר . וכשהיה הטעמה נמורה ממנע דהוה
מנמנע מה נמורה עהיא שמורה ואזי הוא אנה כי טוב דסת
ויסא . ולחחר אנה כי טוב . אנה ליה לכו טעמה הוה וחס
צריך למטא לטא וחס היא אנה דהה לבר טע דתמרי יהודק

לדרי קלמא זקב
טעם זקב

פ

בני ישראל אדם במעשה בראשית פעולתו טלמלוס ויום
אין לו לעולם עלמה טחיו ומצוק ולומר פעולה זו למה עשה
אין לו נעשייתך כן כדמנה זו וזו בדמות זו אמר לו קדש
למה וינתן להים כי טוב לעשות כן ועלכן אהשל יותר
ושד פני לה זהיר לבט אדם ולה וכו' הדין הענין כי
נלוי וידוע היה לעשו הפעולה קודם שיעשה ולא כדנה
לומר טוב הוא זה עד צמח ומלכה וכן ראוי לומר לעמו
הדבר על פי דעתו עמו ימנה בשמן ויהיבדה ויאחז בדבריו
אחרי כדכה כן ראוי בבה מקומות ענה הנה אזהרה
לדום להוסיף ממנו חזק שלט היה צריך לו והכל מלמען
אכל כדי לית אזהרה לדום ממנו אע"פ שלט הוא צריך
לעשות כן והוא דבר אפס אדם על ותרחס הכדעשת וכו' וכי
לא היה נלוי לעשו עמו צריך לדעה ולחקור אחרת לו
כדכה ומאן אזהרה לבנות דין עמין להם להסמך על דעתם
לא יעלה לדעה ולחקור ולכרוט הענין ישה ה"ד ודמות
וחקרה ושחלה היטב ואין לך בעות להסמך על דעתך
עד דהווי יקבי חמו לו אצל והיה חתי חמבו ה"ה ממדיהו
ומהני אה"ק די וצביה טלו חתי טחלה אה"כ סמך
מאריהו דומה דכדמה ק"כ עבד ליה בעיקרו של
ידג דתגלש אמר לתרש עבדו כן עבדה כמה
דאפקורה ולא עשה מישה אמר למך ושבנו מתיג ע
ע"כ דההון דאפקורו ולא טנו מענה וכן לרזישת כן כי
האי טל וכד הנה עבד טוס חז מעמך עבדה דהיה דאפקור

קדש

יני

קוה חי ליה ה"ה דעכד כהוא בעל דפקיד ליה הוא מטעם
 ליה הקוה עובדא דה"ה וירא להים כי טוב כלל וירא טחור
 ה משאק עטאנהו כמקטצהו היה חונג כי טוב אל ל יצח
 כלל וטפיר דתמי והאי מלה עפיר תכלהון אל ל בדיה
 ל ל יצח אל קעיק מילתא דא דכלמה דתתגר דאי הכי הוה
 ליה למינה האי קרא וירא להים את כל תער עשה והנה טוב
 וחד מאי את כל תער עשה אל ל יצח עפיר קצצת חזל
 בתדיה דל אטא חמור ליה האי סלה אל ל קן עפיר הוא דג
 ודקא מסייע ל דכה את כל תער עשה ולל נתנה את תער
 עשה ומעמע אל ל חמור עשים דעכד וחפיקו על מנה
 דא חפיקו והא טוב וביטה סה את כל תער עשה אל ל
 ל קיין וירא להים את כל תער עשה והנה טוב מאי את
 כל תער עשה והנה טוב להיותם עומדים תמיד בתורה
 הקיום וטארה הדכך עעסאנהו עלל יטהנו מדרך זו
 לעולם אל רב הוטא תל כ לעשה קרא ה"ה טמורבט
 במעשה פרגעית ולוהן **העמים והחנץ**
והמים העמים

כלל כי טוב עשה
 צבטאוק וקו ודל
 ע טוב

ונתן לך דמה ויקח להים לבקיע טמורבט
 הארץ מעל לך דכה ויקרא להים שבעה חנץ המים
 מעל לך דמה ולמקוה המים קרא ימים ולמה לעשות
 בהם כל מלח כה ומה ע"ת מהם הנסור לחים לקוה להם
 עמורה אל ל שדיה כל מה טה וציק חמים והארץ אום החנץ
 קרא להם עמורה לבל הטהוה ולבנות המים ולבלחיה
 העדה ונ

ויקרא להים
 ויקרא להים

פסח ה' ויקטר אהים הרעא

החך דסא עטב מנוריע זרע ענ

פרי עוטקה פרי למעיןן " ז' יצחק פנה

עורי צפן ובוא יתן

הפיהו צני יזלו נעמיו יבא דודי לבנו ויאכל פה מנדיו

ז' אבא אבא סמיה ית לא דם להבחד בנעמין ולעמוד אותם

בבל יוס הוא לונתן טו ככה נעמה סחורה לרעה ולהביד

לבוחיו ולהסתרבל בעלמנתיו טכוא עטה בבל יוס ומקנת יוס

אמל יצחק ארבע דותות הנעבות בבל יוס ומלכדע מחורב

העלם .. דות מעזרת ועטבת ונה בקר עד חצ

היום ועסק שימיה מההוא תנודי חמ

דתן תנודי ית למענה בעערי מנחה ותמדה עמנו

ויט בו טלאת אלשים וטבעם ותמט רוחין דאסנותא לעלה

וקיינו דתן במתשה דז' איעור דכח בקר לת עבות

כלגמ בעהור בקר מתן דתית ליה מרעין וחלאין אינו נלס

בעבות וכתב זה אמר כבן יוחנן זכאי ית מלאך ממע

מן הכקר עד חצי היום בההוא רוחא תלם מנמדה ומכא

ממנו מהוא ממונה לחד מנזכר ותמל ל' יוחנן זכאי הוג

מכא זכאי ביה הנה מלאכי יתן לפעך ולעצמותא העבה ומכא

מלאכי וזח הנוח דתמ ה' לנעש הנה מלאכי יתן לפעך

כלומה הנה מלאכי ומכא יתן לפעך ותמט בעהור מנזכר

והשורר לפתח לעולם מן ראשית בתורה ויכוון דיומה להאי
עניינם כל סבתו ודרכיו ליה מתקיימה בקצוה טעם ויהי
האדי כליומה ההוא .. **רוח מערב** ומעטתוהו
היום שם הטלה ונסקיה עימיה ומוצרי

משן ארבעה ושתן ומוצרי נוסף להפחה עטבין ואילב
ויכולין ותאנה מלפך ממונה מוצרי היום שם הטלה ורעל
טמו והוא ממונה לצד מערב תמו יוסבן פני א"כ קושי א
איסר הכה דהא העין מלפך הממונה על המטה הרשאה
רעל טמו ותמרה ואסורה אה ממונה ורעל ומענה
עליו תמו אה רבן יוסבן זמי כל עובדיה דהצבנב טב
טמו ממונה דממונה דשן ליה ליה דהוא מוחי ומוח ממי

לא יטון לבוי טב טמו למלכה ולא לביכנה וטבן כך
מחטק עי דשן נזכרן ולא יימרו מלכה כל טב שם ליה
לא כולת בידיה ולפי רוחן שד דיצטן קמה ויתובן ורעין
פקיד לאסורה למערי עליו ידיו מלכה דהרשקה

על אסורה עביר מה דהרשקה ממונה דממנה דהא חזי
דממונה דמנה דלת מוחי לברנש שד דמלה צב דמל דומה

דלעילא וההוא דהמטע על דומה דהא מיכאל ורת ממונה דמנה
אנע דרבעיה ומטא ליה דומה בידיה ומטא ליה רוח דאסורה
טבלי ומע שד דימער תטע עובדיה ויתוב מיתה קמי ממה

וטבן מערי ליה אסורה עלי דומה דהא טבליה דממונה
עליו .. **רוח דרום** ממונה מריטק דלשא עי
פלגה ליליא ועפי עימיה מההוא מוצרי

עלמך

עובדי מערקל

החלה לחתך וטובך וחסדך רוחך לידעך וארעך ולחלוקה
קרינתך וכללך מלואך עליו ואורחך שמו ורוח מלואך
לכבודך בהחלוקה ובהוה רוחך כבודך עלבך למען
ידחקך כיה וקדשך לעלמה וקדשך כבודך למען דייטך
לחייטך כבודך וכל עלמך שבעין למען ולבך דייטך

רוחך

כוח צפון

מטעם מלואך כללה ע
והאנא מלך מלואך אלפי רוחך
ועלמך אפיך עליה וקדשך קדשך מלואך וכל
לבע מלואך ולמקנאותך הוה ספיקה דייטך והאנא
אנלי מטעם כן וחסדך מה שעתה עסק דייטך לחייטך
עלמך ספיקה דייטך כהו ומה לא שבעתך עם דייטך
כדכח דייטך וקדשך כהו דייטך וקדשך עמך
וקדשך דייטך. כהו עורי רוח דייטך והוה למען
ולחלוקה כבודך דייטך. הוה דייטך וכל כבודך.

והחלוקה

דחלוקה כהו עורי רוח דייטך והוה למען
כל כבודך וכל דייטך עמך עלמך דייטך וכל
למען דייטך אז ידכח עמך דייטך מלואך יג. חלוקה
כמה דחלוקה ישרי עם דייטך. וכל כבודך כולל
העם כהו חזון חלוקה על מעלה וכוונת כבודך
ומזמורן לפי יודע כהו עמך. הוה דייטך יג. וכל

כחך

פרי מעדיו. חלוקה חלוקה הם כד דייטך עמך פרי מעדיו
על חלוקה. חלוקה חלוקה חלוקה חלוקה חלוקה
וכל דייטך וכל חלוקה וכל חלוקה וכל חלוקה

מי יחלוקה
דכח יג. חלוקה
הכוונת חלוקה
אוי יג. חלוקה
דכח חלוקה

כח יג. חלוקה חלוקה חלוקה חלוקה חלוקה
וה חלוקה חלוקה חלוקה חלוקה חלוקה

חלוקה חלוקה

ומדעו שכן ומתחלחים ופוצחים רינה למה נאמרו ויהיה העולם
עד שנבא עם הצדיקים בגן עדן חיה מצותה הליכה

מזכר יחזק האי מאן דנעניתה קדושה ליה כיה שרע קל
הרעניתה קדי בשלמות טעם דתנח"י יחזק

אנחיה בשלמות ליתג כד שיל קציה בענת דשך זיקא דתמיה
נפיק מבין קצית חיותא ואחיל בשל עגל ומנע תחומה נפיה

דהרמולת ובה קוז טעה בחילו ד' צנה דת עם דג' קדי ודא
הוא בשלמות דליה ומאן דחית בהו סונלמו טלבוה ויתע

ויקום לעם קג' בתנח"י אהיל קציה אשעמע ננעה דשך ויתע
קציה חזיקה טלבו חסדי ליה מארי דשלא מאן הוא חתוב

ואחל פ' לביא ונעניתה קדי טל דחית ביה טע טחומה חזיהו
כילכו דהא ע' קדימי משל טי יתח ותוטחמה דחמיה לעל

היהו היסברה ב' טעם כלאו נעניתה קדי טיג דחיה טבג
טחומה עלטבין ג' ויהו ותוסף ואת נעניתה טחומה טעמה

דא חבירים דקטיבים טלולך השמיעני והרם קולך
בתורה ואהן לך טכר חסד לעולם טל חלל טחומה טל

וראה דוד הוה ילע דהיה עשת דתן טחומה היה טל טחומה
מחומה טל דוד נעניתה חזוק קל טל חום צמנע טחומה

ומנעבה טו וידי היה קס ומחצב בעינה ובתעבה חזוק
דבה ערה טבדי ערה הנבל וננו חשימה טחומה חלל

ד' יוח מחלן דדוח טבן ומנעבה בטחומה חלל יתע ויהו
טה הכת ערה טבדי ובה דהם עורי טבן מה טל טבן

אף הכת טבן והו חזוק ליה טל טל טל קוד טל חלל וכל

טהור ערש ב' ויהו
קעל טחומה

ט
מ

ברוחיה רבנותה דערין והוציאה אותה לטהרה .. **ה** שיה הקדשה
 נפ עין למטה בארץ והוא סגור כנגד כסא
 ופוסה הנוחה . והוא מקום יד שלי עלה שלטא בו עין נבנה
 לראות לא במראה ולא בחזון . ועין שמו דכה עין לא ראה
 אהים זולתך . תהי ל עמען מתחת עין ולמעלה ממנו נש
 חותו הן שלמטה וממנו והתדעם מעם כל ההילנות וכל
 הצמחים שבין . ותהי עמען שלש פנים כל יום ומען
 חותן עין שלמעלה על התף הכל היחן טבין והדין עילאין
 והעלה וכסופין והההוא כיהא וכסופה והעלה דנחיה עליה
 מהותן כל עילוי חונה . והוא תהי ל עמען שיה מזהב הדין
 הדין דעם . מיד הצמיחה הארץ לביטולן וכל העולם והיה
 הצמיח לך עין הילנות עין עין שמה ולתהי כן הצמיחה
 לכל העולם . תהי ל יהודה הארץ הצמיחה לכל העולם
 והיה הצמיח לך עין . יהי ויטע יגא הים ק שבין . תהי
 ל עמען הארץ הוציאה הכל והיה כל המעלה מעלה וטהר
 כל עין . ומה דנחיה תף עין כלם עומם יהי יטע עין
 יגא הים לבטן חמד שוע חמד עם צמיח יקנו . ותן חין
 צמיח אילן חין צמיח דהיה עבד להן נפין דצמיח
 להעמק שלם חמד שומעו ולמלקת להו את דבטן
 להן ובהי כיה עין סוכתה אהים זולתך יעשה לוחם לו .
 תהי יהודה הטהרה הארץ וצמיח המעלות לחתך וצמיח
 לעמית עין העולם וכל העצבים על דמחה לטהרה עם
 כל הבריות עם ועמען דכה אה תלוח העומם והארץ

בהבדלם ביום ששנת דייק • לך תלדנה עמנים והארץ • וחיית
 נשאו תלדות לאו • ביום פענות יגלהים תרץ עמנים • ט ביום
 נעטק כל צרכי העולם • ולחיתרין גלה תוהם בכל יום ויום • ונתק
 טעם על דבר נדבר בחיות היום ענתה • וכן תמלך יתק
 תמלך ל יותק בו ביום ענבחה התרץ בו ביום הולדה והצמיחה כל
 הולדותיה ומיו כולם צמחה תמחה עד לתמלך לה הבה וכה תמלך
 תרץ • תבדח התרץ לא תמנה לא תוצה • דבר טהיה גמול לה
 והצמיחה כל דבר נדבר בתוהם הטבעה חיו לה להוליד ולהזרע
 מהם כלומה להם • ה' ל למענה • תמלך יהוה כן עשה ה' ק'ם
 לתרץ כנקמה זו המעוברה ולחיתר כן קוציחה עברה מועה
 כן היתה התרץ בעשה ענבחה תעברה כנה יסודות כולם
 ענבמו בה והם הוציאו כל תולדותיה • תמלך יתק כוור די
 דעליה דחטא ומלץ ומן זרע דבר טה דחית טה יסודות
 כולם • כן תרץ ביום בו ענבחה ביום ענבחה בו ביום
 תעברה מכלמה טהולדה וכה כדת טה רבחה ליהם חת
 העמנים ואת התרץ ומיד ותרץ היתתהו ובהו ותמלך
 וכה וכה די כמלך תרבעה יסודות • **אמץ מעים חטך**
דוח • ואלו הולדו כל תולדותיה
 ומלו נהסדו וכל התולדות טהו מנהמות לאו • תמלך
 ל חבה בו ציחה דחטא ומלץ זירועה כנקמה מעינות מעייה
 לטעלה ומתעברה מענהו כנקמה דמתעברה כן דכורח •
עמלך חת • לך תמחה תמלך ליה חסתו ותוצה התרץ
 דטח עטב ומכיוע זרע עת כרי עשה כרי •

דגמלך

חי אדען חסדתיא לטן ופדין ליה לחתן וכל טיח הדו זה טרם
 יהיה שרץ וכל עשב הטו זה טרם יצא ומוסב כתרנו חז
 לו כך הוא אצל כחותם להולד לחופו זקן שת היה להם זושט זה
 זושט שכל המטוי יא להים עלה חכך וחד לת היה טיעלה
 על חכך טא מלה היה כך כל כחותם היו להולד ולהצמיח
 חכל מטב זה לת היה שרץ הטו המעליד ז יצחק חזל טעבה
 דכ זירא על לבורה חטס דהוק מטייל וזה הות גבה טע וחר
 ובע יחרו חותמוטה על מעור התורים מנה חזו בע יתרו לטל
 מערק דחל ז יהודה חלר טוקלה חתה יחיו על כל חר
 ישראל ובע התענים טהו פה ז חלר יקודק חלר טלמה
 טקחה יחיו על הרים חמרו בע יתרו חק צבי כן לטל
 בחוריה וחריה צריח התענים נוקים וסאן לטורח ונתפסו
 בחוריה חלר זירא ידעט עלמה חטבוטת לח בעייתו עד
 חל כשחן לח הווידעי חוכיהן וצריכי לטורח חט ידעט חור
 וצריכט חתוח לטטערת חלטה מעל חט וטח חרץ
 זטח חלטה חציחה חרץ כל המטות טהיזפה והיו צמו
 כה לחץ ולח חיו טהם חתופט עד טחמטוי חיה על חכך ועמו
 כל החלדות בטוחם עלמה זכח וירח להים **פרט**

ויתער להים יתו נח אודות צדקיע

הטמים להחיר על החק וני רמ
 העל חלר יצחק וטח סח לטן יפה דעיות
 ומוס חין כן יחיו כטמח חיה ארטעטו עטחו ומתו

האור הנצח למנוחה ובריח המנוחה ומחולו הרקיע הרחוק
שאינו הנה וברחו ממנו ואתו הרקיע הוליד כל שחר

המנוחה שנתהו ממנו ואתו ל יודעה חלל כב אורו הרקיע הוליד כל המנוחה

כל המנוחה האור עומק כל המנוחה וכטבת הנה חותו ארבע

המנוחה נטל הנה את המנוחה והמנוחה בחותו הרקיע הסקרת

רקיע המנוחה שחנותו רקיע נהווה מן המנוחה ואתו ל יודעה

חלל כב הרקיע העבין הוליד המנוחה תעכ התהו והמנוחה הולידו

האי רקיע וסקרת כקיע המנוחה ונטל הנה המנוחה ונטל

בו הנה ויהא חותם אלהים ברקיע המנוחה חלל כ יסוף עסק

הנה הע מנוחה והמנוחה כיה הרקיע ליהוה מנוחה על הארץ

ולמנוחה כהם הבריות ונטל כהם נטל חותם נטל המנוחה

חנותו חלל כהם רשנו על עולם אין לך להמך נטל כהם חותם

וה עשה הקנה חותם חותם והינו המנוחה טל שפיר נטל

חלל שחמך בו לוי חלל יעקב במנוחה תעמך דת ולא תהי חותם

נטל עולם ענין כד חותם כב עמך חתם ושיי ליה דח חלל במנוחה

חלל יהודה לוי יעקב טלם חותם חותם לעבד חותם חותם

ל יוסף כד עמנו כן לקונו חותם חותם חותם

כד עמנו חותם חותם חותם חותם חותם חותם חותם חותם

לה לבי חותם חותם חותם חותם חותם חותם חותם חותם

ל שפיר חותם חותם חותם חותם חותם חותם חותם חותם

יהודה חותם חותם חותם חותם חותם חותם חותם חותם

לבי חותם חותם חותם חותם חותם חותם חותם חותם

ג' תר"ו

טלמטא אהר ליה חרמי אה כן טוועטא וכך הוה ממדק כטבא בעין
דלח אעצו על דעתיה דאכרי " **פרח ר' לעזר**

דערין

פונעק וקאץ ^{אטיין}

ישראל מי צווישן עים טוועט ביז מען ענדן

ואטו הדב צוהרין וכו' ומוק על יט בתר דהוק לא דהא החרב
לעשו איהיה דבת דבת וועל תרין חזיק אבלי ישראל לא אטוועט
מאמי דאילן אפון תצוידו חסדים דבר עמעין מנה ולח אהיטב
כל כהון דאיטון יעיון דח עם דח דאיטון דמעון קדמא בחר דג ובעין
לקטלא דא עם דח ונלה דח חרבתו כן הוה וכך גרמא ערמא
דמרג דילן דכח דרת ק"נה לעמטא וסיהרן גרעם טמטא ד
דא תחזר למהוי טולטעט דעטא ונזר על סיהרן למיהב למהוי
כעלמ דין טולטעט דיעקב ווע עשהין דברסון הקיסין עד
דייטן דין תוועט אילן ונהוה דבר דעו דתמעט עלמיהרן בעין
תומה דיעקב דעו וין ה"ה דתהיה טולטעט למיהרן ולטענה
דין כלומ תומה דיעקב תג ה"ה וכו מנה בעיט תומה דיעקב
לאט לעלמ דתה ולעלמיה ליה על כל תומה אהל לעלמ דין לבי
וועטוי ערליץ ואכא עבד בלמח למנה לך לעלמ דתה כד
אח תומה דיעקב אהר עמו קמיה דה"ה על דאחצל ונעון
טולטעט ואי תיהבת לעטא תג לזון ה"ה וכו מנה דתון בעין ט
טולטעט בעלמ דין דהא חטא ערמיה לעלמיה לכו לעלמיה
דאחי על כל תומה ובען כך הקדימו על בעיה למנה על
אנה חבמה עתה ערב בו הקדימו ערה ואתעטפ
צמורה ועל ליה לבם טבר טוב ועל לעלמ אהרם על כל

דגמרו

ע

מלחכים ומנועים לעיף ולתורות בחוצות של אדם בכל עשה
שישבור והם יעורים אורח רצח טעמו כיוצא בזה וכל ע
העמים עומדים עליו ואלו עליו על אהבה שהיו מעשים
ביומו מיומנו ומעמלו לו עם לבן אבה ואלו מעמולנים
לכף אבה חלדב יהודה חלדב ופעולה דאט הענה דין חלדב
הנשוא נלפע שבו נולד אדם הנשוא ובו ביום נששגוף ונודקה
בו עמה ובו ביום נדון וקבעה דין לדורות וסוף נזעם על
המים על טהם וממיה כעילת ימים ועל טהם מזלזלים
המקורות והעדרות שהם במים ועל כך נזעם במים על
עין המים חל ל אחי כחכמה פקדים נלובך האדם עין בו
כיום עמהרה העבירה מן ענועה כיום הנה הטע
בעלם הטל חלדב חל כונן נעשה העבירה וכוונן טעלה
דחל לאבחו כן שיחלה אדם סלכין ליה לדעת ובמין עמה
וכעלם הטל כעיוצאה נשוא ומנו חלדב יהודה טעמו
הצדיקים ועכנתאח כעיוצאין מן העולם הזה בבצרון מעשים
וכשטין לעין טה אין מוחין בידה ומה חול לה כולן יפה דעיה
חלדב טהו הצדיק חול זה על העושה טהו כולן יפה דעיה
מעושה דלא חלטה בעושה טענה ומום אין טה
סכנה דכעושה חייב פרה קשור דעקיל כמעקל לחטה
מתקל לחהו ממנה חן חסין טעמן ומלכין קימע מייחן
וגיוו עתון לתענה וארעה חרטה ודחך הענה לח
כחוט דהם חרות ומה הוה דאית לטיג עקל דטה מן
האמה חער חרות חג היתה טהו עי המים דליסר סר

נשיא

חלדב

יב

תליץ בתליסר דיו קירוחא עיתה תלמי נטן תליץ נשיתא קומע
טביעה עליה ויתחרב כלל בתלמי עשה דכתיב חיתה תהו
וכהו וצ... תלמי נקום לבן כדתימי ומתה דטן כקומיתא קמו
כל אינן עיתה כען דכתיב כרה לבתר כתיב דקח חיות ודג
ולבסוף תהו וכוהו וחוץ... נשעב יג לבדו שהא נשקין מעשב
דטמא דכתיב ליטן ממלל טען נקמתים בין יוד יג... ויאמר
להים יהי נקודות כדתיב מעמים... עלימי דבר בנוקבת
דכתיב וצדיק יסוד עולם... ויהי יוד עילתה ויוד תתה והג בועה
ויצ כלל דעלמו התעקד מלי ארז שמג דא נאשתל במחוג
כתיב ויטע יג להים... ותנא חרף דטא... אימתי כד עמא דא
אתננע כד אסתף יוד מן זלתי בתנפן עלנ עריתא דכלל אשתבח
על דא סת ערות אביך נח בגליה... וכד אסתף יוד יק ה'... על
יה כתיב וערות חוץ לא תלנה חוץ היא לה תלנה ערותה... חוץ
היה נוח... כי אים לבונה תקרא... ותנא חרף דטא עטב מודיע
דדע למעשה וועץ עשה פרי חסד זרע בו למעשה... טא חילף
א תעקרו מעמא שליט ותעלה לבתי דעמא שליט דכתיב
ויטע יג להים... עתקא חיקפי רב תסדג זעירא חסד וסתם
יטעו אהבבא חיה עילתא חיה תתנה חיה צבג חיה פיעג
ויתמי להים נעשה חום... הא דס לת סתו... לא חדם סתב
לא סתא דעלמא איתעביד בשמח שליט וכד חיתתלים דא
אשתלים דא יק' סער דכר... להים סער נוקבג והפסע
דנרה יארתקן כדקונו... טאמה כשומיה דאיתנה מלכין
דאמבטו הכה איתג' ימו איתא חוץ על ג' נוקבג ופיעו איתתקין

כטנה למעשר חיווח ביטא דבר' ובהר ותלד ס' אהקין. קינה
דמורה דרוחן טעין אהקין ביה כהה. יוד דבר. ובר' זכר
ונקבה כההס ויקדח אס טומס הדס. דיוקנה ופרצותא כההס
יתב על כורסיה. ובר' ועל דמות הכסא דמות מוחה אדס
דארת פסויג סתים בהתון דלא מעני טבן כהתרו. טבן דחיה לא
אזכור ביה שלטון ותתאן. ויתמר להיס תוצא התרץ טבא
חיה דהמה חיונו דבר' אדס ובה מוח כבלל הד דהמה כבלל
האדס. ומטוס דח כבלל כבלל דהדס כד עמא דהס לעתאה דדיוקנה
שילאה חושתנה ירין רוחן מעדין סמדין דיומס ומחמס לא
כלי לאדס נשים ונות למלך בעעבן סה כדחו כי חמס
להיס בהקדמו. רבין מעה כקחן היו לעילאה לכתא מהו. דה
עברת ואברו סולתא טבא דחנה כהו מעקת סתים קחיל לא ידון
רוח באדס דלעילא מטוס דטהקוח רוחא דארתנשא מעדין נוקבין
דפרי דעקן מעיד לרתא וטבן כך כהו ימי עלים. משה נעשרים
מנה. יוד טלס ולא עלים. יוד כלתודיה כד ארתנשא משה תבין
אחון. תרי זמנע געה נעשרים טנה. יוד דלתחזיה כד ארתנשא
כזעירה ארתנשך בעער תלפין טען מסחן כהו ותעה על כסך.
הנפלים היו בארץ. הייגורסו ומעס פדד והיה להרבעה
אנשים. מאתר דארתנשט בנתא איקרין הנפלים היו בארץ
בזמנא הכס ולא לבתר זמנא עז לאתא יקועע הסתמס. וסו
אמר מעולם תעיה טס דארתנשא כזמנא קחיל דארתנשא ביה
דלא קחילין לרתא מכללא אדס עקו. ויתלך תפך את ה להיס
ואינגו. טעס זה. כילתא חונה להיס. להקוח טעמו. ואל' ל

כ

יהוה עבדן לוי תמלך הצדיקים שיצאו ומן השלם הקד כדו טל
 יהגב שדרם לעולם הבא . דתל ל יהוה עבדן לוי ומא דעב
 ודמות כמראה חזם עליו תלמדה . זו מעלה על צדיקן עהם
 למעלה על כל המעלות ומא עליו . תל ל יהוה ה"ק ועל ומראה
 דמות כבוד י"ג ואראה עוף טל על פני . תל ל צדק הוה יעקב
 עמעלה למעלה ה"ק מראה חזם עליו . ומא מעמעלה
 עליו וטה וי"ג מעלה . תל ל חייק של יעקב אין לך ככל לטה
 ולטה עהין סמוי יוצא ואול עליו חסידים בתו חסידים שכו
 לו צרכם ה"ק וחסי דין יצביך כנוד מעלה יתחדו ונבחה
 ידמו . ולטה לבקויע לבש חזם בצדקתו

תוארבתן

זינעו חזם הוה אצל לוי יומי בתורה פגע
 כה ל חמיה ואזל סדא פצע כה הוה טורח והוה טורח חיל
 עליהן . תל ל יוס לז סיה עמח מולה דתורה וטי ל . תל ל
 יוס כדאי חמרי חמרי ולתורה דעמעס דתה יעקב עד
 טע לכו דח . תל ל יוס לטע לעלה דהוה תל חט דההוה
 טמעס ונהורה סנהה דתה דיעקב נשו הוה לצדיקים לעמד
 לבח ולא דא היא עמעס דעמעס כה טעה דעמו . ואחרי

דיתעבדן כמיה דיעקב אול מעדי עלמה הנהיח
 דילין איהיה ית לעעו יתה כה קול ואמרה ואתה ל תרג
 עבדי יעקב ע' ועיה כותח דילין לך איהיג'ז ולבן . תל
 חוריה ליה מעתה ספיה ק"ה הוה עמעס ד חמ' ל יעקב
 ולא כרמח חמין . ה"ק ויזח ל העמעס . חנה העמעס טהיה
 גזו . סמרי עבד תעבול . תל ל יוס כמעס טהו טל עשו ל

דמותה טעשה
 חה עמי יעקב
 תל

טה"ל

מעשך אהמטך מן בידך וכירך מן ידך ונוזלם מן לבבך
 למנוע דמיהו אהמטך לא עם דא ודא מן דא כך הוא שמעט
 לא נהיר דותה דיליה הוא לא אהמטך חד חוטא דזויה דנהיר לעמטך
 דהא תעבך כמתע דישך אור טעמך דכח בתחלה אדם היה רוחה
 בו וכופה ממתע דעילב ועד סופו . תא חזי נהיר דתק דעמטך
 הוא חד מעשך אהמטך ואהמטך ותמט קולבך מנה הוא נהיר דתק
 דאמטך לעבך דההוא נהיר דאמטך ותפיל כהא נהיר דתק דעמטך
 לית איניש יכיל לאסתכל ביה כט ביהוה נהיר . והא תמך
 דחנש אסתכל ביה מדיע עלבך עד מייסד דעלבך לא הכי עלבך
 כמתעך דילך נהיר נהיר דתק יכיל איניש למנוע ואמטך נהיר
 טעמך כמתע דהוא וכלמה דיהו מדיטיה דעלבך ועד
 סייפה וההוא אהמטך לכדוקיק לעלבך דתה . תחיל לעלבך דתה
 כד יכוק נעמטך קדושה מהאי עלבך וזיל לעלבך דתה . תח
 חזי כה ויהי עם עם יא אהמטך יום אהמטך ליליה להם לא
 אכיל ומיב לא טהה . מנע ממתע אהמטך נהיר דתק ואתע
 דנהיר דתק . וההוא נהיר דתק לא נהיר עמיה לא הוי יכלן
 לאסתכל טעמך דתק . ומעיה דאסתכל נהיר דתק כד הוה
 תק ואסתכלו חמטך נהיר דתק טעמך . סמי ל לעמך לחזק
 רלב וטלן . אכיל טעמך לע לעמך לחזקיה לחזקיה רלב
 מילן . אהמטך לעמך דתק לא מנהיר דתק דמתעך דתק
 טעמך דתק נהיר דתק טעמך דתק חוטא טעמך כותל
 מההוא נהיר דתק דעלבך ונביעה לא אהמטך נהיר דתק
 ולא יאור לאהמטך טעמך לא ההוא נהיר דתק

נהיר

חזק לעמך כח עלבך
 ימעט הויתן כד גרמ
 עמך יעל יליא אכ

ועומד עמיה ערי . והוא דא רצו לצדיקיה דהוא אר מצדן
אלבין ושבען וחמש חולקין מנהיריה צעו לצדיקיה דאיהו אר
מצדן אשם ושבען וחמש חולקין מנהיריה צעו לצדיקיה
לעצמיה דאיהו . ועל כדן לה חתקיי מידויהם שלמה'ה יי
נהירוהו דעמיה ולא יתות לרשקיי . ולפיכך אנה'ה לה
תקעו לבו דמה'ה מלכה ולא טלים . דאיהו לה עבדות ליה לא ליה
דמה'ה לה איד על הארץ לעמיה למה'ה ארעה ודיי לבו נבט
ארעה לבו דמה'ה דא לעמיה לבו . תנח'ה לעזר ומה'ה זעירה
דא לה יכלין כע'ה איהו לא סרבל'ה ביה מידויהו דצו לצדיקיה
על התרבותה ומה'ה . תנח'ה איהו וכל טק מידויהו דבו ציטה
דערי קמיה מלכת עלמה'ה איהו לעצמיה דצו לעזר . תנח'ה כען
דעשה די סקוט'ה קאי . כע'ה חסר'ה ויתר'ה למה'ה איהו
דע'ה ומה'ה אנה'ה לוי ווי לעצמיה כד רשק'ה מידויהו דע'ה יומה'ה עלמה'
דא ולא תעמיה עיקרה דמילת'ה כד כען יהוא תורח'ה ונשק'ה
ביה . דא צמח'ה עבר'ה על דערע'ה ליה ית'ה עמיה
תלת יומין ואול'ה ליה כל סיטק'ה וקוטי'ה דמה'ה ליה . תנח'ה
ליה טק'ה עמיה כע'ה ד' רשק'ה איהו למה'ה איהו תע'ה
ליה הייה אנה'ה ליה כמע'ה מיי'ה ד' תנח'ה דא עמיה יהוא תנח'ה
דמו'הו דתע'ה ומה'ה ליה קדו'ה . תנח'ה ליה חת'ה
דאשקו'ה וסו'הו דרוב'ה ליה מיי'ה סו'הו ונשק'ה תנח'ה
ליה כע'ה נח'ה ליה מיי'ה נח'ה על'ה ע'ה דאשק'ה קמיה ומה'ה דהו
דמה'ה עלמה'ה ליה איהו דאיהו ית'ה רשק'ה ית'ה עט'ה כד איהו
קח ליה ד' הייה'ה . דמה'ה תנח'ה ל' ית'ה איהו לצדיקיה

לעמיה

לעמוד לבא ההוא דהוה צנין | ה"ד חוה זרוע לצדיק ולעוה
לב עכסה .. ויקמר להים יהו מעורה
ל עתם עתם

בהאי קרא צאונה וריא ינה כעור צין כמלך עלמה כעמרה
שעמרה לו פתח חמלה פתח חזרו על כלה חורה כלה
ולא תעכסה עמרה דעכסה כת עכשילנה כן חיה למינה
האי דחמלה ינתק ואוי צאונה וריא ינה חיה ליה למינה
כאל ורחו ואל צאונה לא חמלה ינתק פתח חו דסתיקוי על
חייטן קסאן דעפקי יתן עלנג דין ודחמלה חיה קחנה דוח
חמלה לעדי ועפקי עכמהון חקן ועמרה סתקל לשתעח
ככל צוניה וצוניה דערה קצרי וימדין צאונה למי וריא ינה
פיקו ועתה כליחוגן דעפרא ודעברו מעמיהן כערה
עין סנה חממה דג מה הצין הלו חמלה פתח חמלה
אין צדיקת למחנה כיוול יקרה עלמה דחמלה דעלמח
טלה דיליה ופא ינה חמלה כעכיל עמרה שעמרה לו
חמו כדיליה חמלה כערה דאכמהו ליה כדחמלה חמלה חמלה
כעלנג דין חמלה חמלה ינתק חמלה חוס כלח חמלה
ואי זהו חוס עתה ליה צדיקים טהם חוס הידונה לו
כיוס חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חוס
חמלה חמלה חוס טלו חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה
חוס חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה
חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה
חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה
חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה חמלה

כיוון דסליק לחדשה ובטן יהוא זכורא עתיד הקצה לאתער לכו
 ולקעצרי כדוחא קדמיסין בחיזום . צאינה וראינה כנות ציון
 אהלכ יצחק ה"ה יהי מארת צדקיע העסכים . יאנה ה' צמס לאל
 כשהצבה רחמי אה המתיים ועבר כדוחא עלכל ציונה וצמס
 ציונה כיה יחנה נחיתה יהוא עצמתה כנהורא וכו ציונה דעה
 כנה ירו דקיעא עצמית של יהוא נכס דאחער מן עשור
 ה"ה יהי מארת צדקיע העממים . ולמה להחיר עלה קרן
 עלמות הטקסיואלת קא הארץ . ל אכנו תנן זו היא זוכה הרוח
 קטורה עלהעק להחיות ולהחיר חפלו . ה"ה יהי מארת
 כדקיע העממים ולמה להחיר עלה ארץ . כדקיעא . ל יהי
 יהודה כן פני טעעביה כרב נחמך אהל ליה אוחה הרוח טעע
 הקצה להחיות כו המתיים מואנה ליה הוא רוח האספקלריג
 טל כעלה טאטל יטיב טע אדם הדעה הטובה ומס
 לן ממה דסל ועתי כוח וחייתם . ועתי כוח : טכ לה
 טמיה לא אוח אוחה הנאצל כנאספקלריג טלי . ומי ונת
 רוחי אהן טקיעם . אחר כך יהי סמך ידוע בטעם
 ה"ה יהי לאותה ולמועם . ולאותה ולמיים ולזמם .

ויגמר א עענה גרם בצלמנו

לאים

כדמורתנו : ל אבהו פתח ריה אנוס כהסרי
 וכן אדם כי הפקינו ופוסקה ומעמ
 חללים וכבוד והיר העגדהו ו' ל תחום תל כעשה
 טרנה הקצה לבראת את האים עתעץ עס המלאכים

למ

למ

הד ולא פטל למחך . הא מהרייה דמתעב סודא נשא לקמיה .
 אהא ר' אבהו ור' אבהו ליה סי לא נעמנע דא מנה . הא חשה
 פוחא דחיהו בשאקא דא . אמרו ליה לוינא ל' מרי עיקר
 דפסוקא דא אהא ל' ונה . הא אהא ליה דא נעמנע דא נעמנע .
 כד מוהבנו . **אמר עמרעון** נה הארמים שמעו
 והשרים **בטאו לדחותי** וב

לערבים ולחרשים אמרה תורה לא עוררים עהם עוררים
 עוררים וה ריץ היטרי לפעהם והולבים חורמות על קלות
 בעוררים ולא ידען דשקרא וחולתה . הא פסוקא אהביר
 עוררי דילן והט בוריה כד ערה ק'ס דא . עלה היה עיקר
 דכזה היה ורן נח אשתכל עלה . ועבר ק'ס חלת אהב

דיעבדן אמשקה דהא עלה ואילן אהב . **עמרעון**
ומהי ומהי . ועל דהאילן

אהבנו כלמה דעמרעון . ומהי
 להילן חלה לכההו ונהו לא פקח עריתו דרין לעלה .
 זמן למה אמלס את הפיק לרישא דתחוקך והיל אהבנע
 למה חז ומיה עכד כן . ה'ר יקו חמש . קרא לרישא
 אהל ליה את הפיק כדילן עמרעון וחוק ומהי ל' ל' .
 מה עמרעון . ה'ר ויהי אהיט תצא הארץ שפע היה
 לעונה . קרא לעמרעון אהל ל' אהן אהיט ל' מיה לענה
 עמרעון ה'ר ויהי אהיט את הפיק . קרא לעמרעון אהל ל'
 אהיט . מיה יטחן ועמרעון ויהי אהל . מיה ויהי סה' .
 יטחן אהרץ דשא עמרעון זרע . קרא סוכן לעמרעון

אנלן יהא כטל עהוריקטווינג לאנדורן עלהרעם . יהודי יהי
וארתה בריקיעה שורש . קדח כחוק למעייא אנלן חתן אביק
כנעטא ומטגא חוטן ועופתן וכדומה לכן . יהודי ישרא חמיס
ערץ עמט היה ועל יהודי יתלמא גילתן איהעפיה כלעוניה
כדומעיה . כלמד ויהי לגעיה . כדאיהא יומא שתיחא . כלתן
היו חמיטן למעדי . כדיה כעאר יומן . אנלן קדע לא שום
הו אנפן יכיל למעכד כדיה יהא עלהוריה . כעארכל סריין
כהו ער סן לא כולמן תתחברין כדיה ויהא עומן ועמד
אנא דיה חתן לא תוכלן למעפדיה כדאיה כון אכלעיה
יה דילבן תלמאן ועומתה דילי . ולפי קדח לן איהא ויהא
לא נעמא איהא אלא ויהאן איהא שומאן ויהאן גיפא וכך הוא
דגיפא הוא ויהאן דהו חומטן כדאיהיה ועומתה

יהודי חקיעה אעיתק . עמבוק טיה .
כדמורכין כלעל דיהודי . לטא

טהחוא גופא דתנסא מעבן למגע ולחומיה
לכן יהודי דחומטן מעבן . ויהודי כדאיה גיפא דאעמב
מנכין טהיהא שומתא דחומטן מעבדוי . דעלעויהא תיתחבריה
ויעותק לגיפא . קדחטי . ועוד כדמורכין כדמורכין . דעמב
דחומטן מעבן לא יהא כקיומא מעבן . איה מעבן דחומטן
כדיין דחומטן על דאיהו עמבא כשאר כלכדיין . ויהודי שומת
קדחטי דתא יהיב דיהודי ליה קיומא לעלמאן דליתא גיפא
ויהודי כקיומא ליה . **חמור** חמור . דיין הוא כדאיה
דחומטן מעבן . דאעמבא דכדאיה

חיו חלון תורה • **עמלק ותדעלן** • ובענין • חס

אעור כל שמעך

ימות חס • חכלא רעה נסבה חילא דהלבנתהון כלחוד ונהר
עי דהוונה ארבעה יומין וק סמית חרין וקן מית חד • וחד ונה
יהיה חסקה צלוח דחדס והקצה נסמטה • ה' ויחר יגלה ים
את החדס עפר וקן הקומה ויפח כחפיו שומת חיים • ה' ויחרין
חרעה וקצה דאסתתק כחוק למעבר ליה • וכעשה חלל נעשה
הקצה חל נעשה חרעשה ואנא שמהה • חלל יחק יה
כל ספקו ארבעה מנין ער חלל לעור כהאי צנח אסתתק
הקצה לעלית כברייתא דכע נטח דהא חק עלטה טורסן
יש בו חדס חיים ומשנת והקצה • חלל יהושע כהאי נטח
ענעיה וחי עק וה' • חלל שמעך עניס כנען חיים • הקן
כנען חסרה • ולעולם הקצה משותק עניה • ועלכך תמר
כלעין טעמות • ואין חס • משותק עניס חסיה • קולת חל
י ימי ובטור הכביות מי משותק עניה • חלל שמעך
כח חלמלה דחמק עהיה שפא חיה • חכלה' חיו משותק
לא על חדס כלבד • חלל יחיה וי להם לרעעם טחיש
חנים להיבק כחממותא עלה' חנה חלל יחק טחותה
השמה טחוח עק • ודק כח החומרת • חלל חדס כיקר
כל ילן נמשל כחממות נדמו • טלח דנה לעמוד סחוט קר
ורב ארת הנעמה • חכלמה חמחה טעמה טעמה
טעמטל כחממות באותו חס עלהן הנבדלת והנעמה מהחיה
ולא העלה לעולה • חלל שמעך ככפי חלח חק כה דגל

חיים ויחרין

ל יעקב כד אירי מלי כתי וכל יקר רחוקה עינו . לו שומק
 על צדיקם עין יקר ומחזרת לעולם ולעולמי עולמים .
 אמר אברהם אמר נתן נא ומה מעלתו של אדם שהביא הקדש
 מעשר העבדים . היאך אמר אברהם עלמה עבד הקדש אמר
 למועלים הלה טהם ישאו לבדם ואלה עתה הוה עבדים .
 אמר לבריות הרצ . תצא אחת נמצאה למיטה . אמר למי
 יטוץ המים . והוא לא עתה עתהם כמכרה אדם טהור
 הקדש עתהם בעטותו ואמר נעשה ונתן לו קלמית פנים .
ראיה יריחה יקימה ילובה מעטאן

דיבורי עטויה . פמטי להו במעשה ידיו .
 ה"ה תמטי להו במעשה ידיו
 כל מה שהתחילו . וכעזרה בו נשמה קם על הרצון ונמה
 ליתחטטם ולעליועם . נדמה בטו לחך ונשמה לעליועם
 טהור והדר וכבוד כתימה וירחה . ה"ה וכבוד והדר
 תעמדהו . אמר לו יונת ריטיה ידיו . קרה ספקה טלבו זכתי
 ויתסרהו מעט ואלו ליהם . אמר " אבהו כנשמתה היא
 קדושתו ודמיליה . אכטמא ציעיתה הוה על החוח נכח
 ויתעלמן חרעם . וחס תחמר בדעת ובחכמה אי אפטר
 להו רחוק הוסף העליועם . אמר לו לעיר אמר לתענים
 המלאכים הקרובים מקבלים נח עפע החספקלעין על
 יגעלה תחלה ומנהם ירד לוחם עמיש קרובים ומחס יודו
 למינים וכל צבאם ומנהם א האדם . אמר לו יומן כסא הכבוד

והוא נקרא עליו
צדק ושלום
כדברי ואלה
אשר נאמר

מקבלת הנה וממנו למלכיים העלונים והם אהרן
חבל כחה עמה לו החכם אמר לחנה בעמה עדין קדושה ולא
הבא לעולם עד ששלה ממנו ומבחו ומצבותו כדברי עטמ
תן האמה ויכלה ויעזב עפר כעיהי אמר ישרא למלכיים
יוון שבחו טוסי הדי זכר ונקבה כדאם ועלה מעביו והביחה
אחרים הדי ויקח אחת יום לעומו ל יהושע תל תוב הדקו
היתה ולקחה המנו והיא נזקי וכריתה הדי ויקח אחת ומלעומו
זו היא הרחמנה שבקחה הימנו עד שהיא רוח וזקנה
ויסערי בער התהיה עדיקים אחת כדקונה רבא חלו
היתה על בער והאחרת לא היתה על בער ומא הנה אמר
ל ישרא ונתמא דארשא ועמיה אמר ל תעוס כעצרה הנה
לארם נהן וזהר פשו עמיה ככל העולם כיון שחטא מעמי סת
כיה ועו עבו יסונה

ואיעזר נר עקינת

הוא חיל כח ורחק חל ליה
ל עקינת ל חיל ל הא דתני ויתמר אהים נעשה ארם
למה לא נאמר ויהי כ ועיד כטאר כל הימים כשהיה חכה ובר
ועיד טמנו ויהי כ אמר ליה ל עקינת וכי זאת כמעשה
כחשית ולא יותרי והא כהן ויתמר אהים יהי דקיע כדון
המים ולא נאמר ויש אהים את הדקיע וכי יהי נערת
כדקיע העמים לטאר על הקרץ יהיה לו כח ועיד ויקי
כ וכה ויש אהים את עט המחרות הצולים לא חיל
לך ככל דבר טלח היה כהם הכה הוצול מלמעשה טמנו
ויהי כ שהאריך הוציאם אותם בתעלום כל מעשה ולא

וטבן לה ויהי
לא לחרטת
מעשה דקיע
ויבדל אהים נר
קלם יחמלה
"די כן"

הנצרת להמתן לבח העליון לחטאים ותשלום חובה לשלם
חבל בבלדור וכפר שהנצחה הארץ וקיום השלום העשולה
לא הידה כה לא הידה פה הוצרכה להמתן עד שיטא הכח
מלמעלה וי עשה קיום ושלמות הפעולה וכן בבחן באדם
הארץ הוציאה אותו הדבר המספק לה לעשות ועמדה עי
סיהן הכח אותו סייס בידו לתת ולפי לא נחמתי ויהי כ
עו טבת הקצם ונתן הכח מלמעלה ועשה הקיום תלול
עק יסא למה רחה הקצם שלא עשה איתה דם יתלה לא בעני
אל שלא יהא פתחון פה לא דם למה שהוא סייב טעום דבר
בבלמה טעמא אולו עד דהוו אולו קס ללעז ונחין דיטה
ושוי ידוי על שומיה ככה תלולו עק יסא למה איתה בכי
אל למה על דא דע תולת . א חיזו חזיה וקטיא מלטה עק יסא
עקי בל מאן יכבי להאי חורטא נלמה חיתמסך . יהא לא
יקום כר עש דעתיז למטא לענג שומיה עד יומיה שהותק
יהוא בעיה אף עטן ולא טא נלמנהיה כר בתקוף השוכה
דהא טולטא דבר עש הקות ליתה לא בשתייה . נעשניעק
ישתחר עמטא בעלג חרוב . נעשניעח . ושתמיטא . יתחד
עלג כמלכ צמח ויהא מנה דיהא והיה הנטאר ביצין והותק
כדועלם קתע יתמר לו . ונעשניעח נלמ יהי כבוד יג .

חלה תלדור

העמים ל טא טעם ל

כרביה אל טא הכח להחיות בני אחר עספר
כל התולדות שהוציאו העמים והארץ שלא תאמר טעם

ימים נבואו כולם כריה זו נוס פלו וכריה זו כיום פלו אק
 כלת תולדות שנתהו וץ העמים וץ החץ הימנה דנו הוע
 לך הימנה פיוס עטות יל להים ארץ ועמים כלת בנות
 היום ומת היו סהם כל התולדות שנתהו בהם וץ העמי וץ
 החץ דנת פיוס עטות יל להים ארץ ועמים ל יוס ארז
 והם כתי זה ספר תולדות אדם כי פיוס כרה להים אדם אס
 ב בתורה היום ממט היו כל התולדות ארז ל כריה כן הוא
 בנותו היום ממט נתהו סהרהו מקצת סתות היום כל
 תולדותו והצפירם למטו הנשמה בדיוקנהם והיה ארז זה
 פלו וזה סל זה חכם הנור וזה דין דנור וכל הדורו
 ומעשהו י יצא בעם ל חיה תמונה סת למעלה וץ השן

ויכלו העמים בערצן וכל צבאם

מאתו שנתו ויחל להים ארז ארז עשף ארז לרבות
 עשף המלכות סהם טוב מאד וכן נשאר העמים לה
 מאד לא כטוב בלבד וכסן כיעוב מאד מלמד שיה
 סהמלכות נכדח ונתנ על חוף מאד ואמל יצחק עוד
 הוסק קרן ואמל וכל ארז ל כריה לעוקבסא הוא וכל
 צבאם ככלל הם המלכות הנקראים צבא העמים
 היל וכל צבא העמים שמהים עליו וכסנמר המלכה
 נבספה כלה לבחיתה אמר רב עמק וכל כלל מחקט
 טל ממעשה ועשה הכפיר ליום הסתר ל דועג לעשם
 הסא ששנוד הקצת לערות כעביש מאי שביש חלק

השביעי . ותלכ רב שמך רוחא ה"ך יתקרי קדוש יתקרי אמר
אתקרי . ה"ך וקרות לעזת עלך גפתי זו . אל ליה דור
הקדש שורה עליו ומתיר לבתו קדוה פתרי מלכיים
וקוח מקוח רוח מעתיר לערות עלהצחיים לעתיר לבא
ועלך חייב אדם לכבוד אתיוס העצת . עליא . אוש פיזה
קדושא זמרי עימיה . ותלכ רב שמך רוחא דא ה"ך יתקרי
קדוש . יתקרי מכבוד . ה"ך וקרות לעזת עלך קדוש י"ג
מכבוד וקדוה . קרות לעזת עלך ממנועו . ולקדוש י"ג
מכבוד . היא וספת היום הנקח קדוש י"ג הוח נקח מכבוד
אל ל יתק רב שמך המלכות כלם בלחם ה"ך והכח
בעולם וצה לבל אחר וסחר עלה יענה הכנה מאותו השך
עשמהו ועכלארי וסחר יוציא תלדיה הרתו ל מכחן ולעל
ה"ך אשר כחן אלהים לעשות . יח . לעשות לעשות והבטי
ולחוצה כל זכר מעות . ל יהודה תל זונק העדים טל
עודה מלכותם . ל יוקי כל שמך תל כין ענב שמך
כלהודיים ענבראו מעשה כדאשית שמה ושקנו כל
אחד לפי כתיבתו דתעב אוחם האומנם שהיו מעציהן
תלדיהם בכל יום יום שקנו נדחו כלם שלמים ועל

הענינים והארץ . **ה"ך אלה הולדות**

אמר רב שמך כדום המעשה
ואומרי לו הן הדברים שאין כמותם . בה בראם . ל יתק
אל כהן בראם . ל יהודה בה בראם ויש . בדמורה

2

ובטלמותם ורב עמק תלם א תקרי בהבדלם לא בא צרם
טקבלות דתו וברייתו אשר כ טס בו ואל מלה לא היה חבדהם
טקבל תוחו וכריתו טל הקצנה לא עתקיינו עמיים ייטעמ
אם לא צרית יומם וליטה חוקות עמיים לא טעמב ואל
תמנה על זה והא תל טרז הרים הקצנהים ליעלים סלעים
וחסקה לטפעט אס הרים הנצוקים טבראו בעולם לעלים
ובסלעים לא טבראו לא בעציל הטפעט א תמנה להיוק
קלעולם טבראו טברי לא כרהים טקיים התורה וכלמה עממח
ידיכה י יתם אול טעם ל יהודה כהא כהאם ייטעמ
עמי טקרטו ענד תמל יתם טעם ל יהודה לא טתיחד
עמו על הקצנה בכלה טבראים זולטי נחלה דכה כיום עמו
י אהים ארץ וטמיים כיתמרן ולי טכרו חיות וטממו
ולט טום טבראו מחתם טהם עמיים וכלם לא על חותם
עם קיימים לעולם הזכיר טמו רבה וטל חכמים ט
טבסט קמיה הקצם הוט כריית עמיים וארץ ורהה תמ
טחית מנוחה וקדנטיה הסנו לנדרות ויתמל חתן ככל
טמט ועצת טחין הקצנה חתן לטול עם הצויקים כמק עין
ועזומם גרהקוח זיוח מתסעקציג המוחיה הייז ענד עיטוח
היום זה יוש הטטה חתן ל אהר המודיש ואל טעמ
הלבונה טהוח העולם הוט טהוח בשלם הוט
וחתיר טחוט א יתמנה על זה ומה בעולם הזה נוח
קצנה חות קדנטיכל חתן וחתן כיום העבה ומטממו
בו הצויקים עיטע טעמם הוט הינו זין להכתיר לטם

כהם כיום העבת בכר נורא . תהיזי אור כבודא תמי' הדע
 טבנהנא מוכתרין קן כיום העבת ועוקמין ונוחין . יתג
 רב הונא אין לך דעע מיט' שאין לי מעשים טובים למעלה
 להו לעלה זאתי . וחמת' מעליה להו כיום עבת לחיות
 כלם מוכתרים כתיב עבת . א"ל יתג . וט קושטנים שחללו
 עבת דעבסיק מעלה יש להם כעבר שדב' א"ל עתה אין
 להז תמן ויהי כיום קשטי' לטנו לתם יתג . כך נדונן
 קבשנים טוס טע . גשנה לקרניה לקם טוס עבת
 כ יוס עבת טכא טעם ולא טכע . לפי אינו טכע
 מעה טוב ודהנמ טכו כן לדניקם טן לעשנים ולקויו
 טעם לחנס אמריה קרוק ושמינס ארבי'וס קטכ' וזמקק
 עליונ' עבת . ויהי מכל קרויה כולה . והנמ טל קמקיים
 אה קעבת כאל מקיים אה קרויה . א"ל וקום אמרי
 לת ישכ ק"ע על טעם ככודו עד טכג טכר וטרעלה
 על כסאן . א"ל ליק ל יוס . א"ל קן קודס טכט
 יושכ קיק ויקי . א"ל יכ יקודה ק' משמעלן דעל
 כסא ככודו ומעט הוא לא אה הכי העין עד טעג
 טכר העולם מע' טיקלם לק"ע ניכיר קוהו כיון טעס
 עלטנו טכר המלכנים וחיות הוה . קשמנים וכל
 טכנס טכר קה קודס וכלם מוכבנין לשבת ליזכוס
 ולפזרו . ועדיין לא היה טכר נטעם לטנו עד
 טענס עבת ועונו כל ופסחורטם נטבתם דעליוכס
 וקרתונס ואז טע על כסא ככודו כלומ' קים קיק עכיר

קרי

את כבודו ויעבדו לכבודו. ואין לך טבח וקרבן לאלהים
כמות טבחו של עבודתו עליונים ויהי טבחו כולם מעבדו וליטתו
ואפי' יומו של עבדו מעבדו לו. היד ממוצוי טיה ליום
העבד: **ויאמר יי אלהים** ל' תתום טבחו מה אמר
העבדים ונועיהם ונ

כעבדו הקנה את עולמו ברא חותם ופן והוציאם להלכה
ועטה ופן מעטור וכל מקום הנה מונח על דבר שברחו
מפן והוציאם למעל. אור רב הסדא וכי האחים מפן ר
נבואו והלא נבאונה האור של מעלה נבראו. אמר ל' תתום
כן הוא אפוק העמים טחין היה וצווחים מדבר מעטור
וכהווס האדם והנחם בטחים בריה וחסר כך עטייה

בריה כורה העמים כלום ופן. עטייה לעטע העמים
וגובר ממעות האורה האור של מעלה. ותל' תתום עטייה
לעטע העמים הוא תקן הדבר בעדל ומעלה מכמות
טבחו אמר. ויעט דוד טס. אמר ל' חטאוי פסוק דה לא

הוא לא להדרט: **ויאמר יי אלהים את
האדם עפר**

ל' תתום יצרו בטע
פיצר טוב ופיצר רעיה טחין פ' בטחור כל הטביות כרי
למבור בואת האדם והיה פתון פה לברייה ול' יהיה
טחין פה לרעשים. תל' טח ממע ניה פה ייגול את
כך אהים. לא העם טהור עמו טס הקיום עמור על

מק החתונה אמר

במה יתק
על כעט וילין ובעל
העמר רחמי כיו
לא למה טבחו היד
צוא ניועלה בנייה
הא האדם לכו טנה
הא כן העליונים ולפי
אזיל כין הטוב וכן
הוא מעטור
צול והדר טרה יאמר
אכור והדר יענייהו
ואמוטל עלכל עשו
יו הדר המטייהו
מה קין והתר
הטח היה טהור
הטח עמר הכל
מה כולו טחין לעטו
הדר וי. ותל' יות
הטבחה יצר
הא סת האדם

הטבחה

על העפר טטה טהיה יי

הנשמה שהיא צמודה ליהיה להם ללא שהיא שם משורף ומת
על הנוף שיש בו שורפות אהל אצלם שם הקיים צד ועל אצל
כדין מדין עקבין דרנלן ולא חגיפין לחזקן. וכצט כן לט
אידבר בעובדיו דבראטיה. ולא חדתהו מעמוי והוא כמלאך דתא
כח כחם. ועליון מן צמירא דקמניא דתא דעלמא שמא
דעמוימא ומעול שזיכא קדעב קועטמא דתמילכיה כחומתא
ועירימא למעטלמא תמותי ענמי בני בני כלים ייג. אההא דם
לכחיה כלתחיה שבו. עפר ומן האדמה. אהל אצלם ימחו
היך. כיל גימס למה קיימא. עלמא דהא אוריתא חסדיד ביד
דהא עפרג. ואהל יצחק עפר נלקו חומר דלמ היה ומחומ
היה יתיר בקיימא דהא טעמא דהצבע קיימא אידת ליה. וכל עפר
ונמס לט יכיל לט הקיימא. ה"ה כי עפר חתה וכל
עפר תשוב. ולא חתמא כי חומר אדם. אהל הטן והגכה
אף עובד בתי חומר אער בעש יסודם. אהל אצלם פסוק
דא מסייעטן והוא נמא עמה עולם הזה שאינו כחונם
דהא כהן דכע נשא מדורקין עהאי ענמא דכעייטת בעינא
והוא ילפיהו בעינא דעייטת הוא אהתחי לך יומענא. חזי
ליה ליקודא כמה דאמרת. אכעס צולוב חכעס יקדוה
לימא הכית חסל לחי. כשינא תקיפתא הוא כקיימא
דמינא ויסודה הוא עפר כען דלח לחי סקיימא ה"ה טומא
כתי חומר תשר בעפר יסודם. שאינו כחונם.

ויפח באפינו עננת חיים
חיתקטלב

על אדם חזון לבד דעבד צר נש לא נהק צב יבד
 ציב נשמה קדושא למיבד ליה חיים לעלמב
 דחרי וקוא צחונותיה זרחיר להוץ נשמה חיה
 זקוא נשמה דבעידתה ויעקב חרעא לצעיריה
 ולחיותה. ה"ז תנח הארץ נשמה למענה. ומן הארץ מענה
 בהמה נמש וחיית הארץ. תנח חייא כח נראה ויעשה ויב
 האדם לעבדה. לתנח לא ויהי האדם לעבדה חיה חיה
 לתנח כח השקיעה הנקד מעדתה. ועזב כח הנשמה
 הנזירה לעבדה ונרש חיים לכעלה. חל ל העוסק נקד

הנהגות המעשים
מה קמור האל
ונומיהם

נוק עלמס מאץ. וחיר קך נש
 כארמל. ה"ז וימיהם כחול לבנה. רב תנח מענת הטול
 כדוק עמים. ונקע הארץ נח צחיה. ר' יסך תנח התמעט
 כחול צחיה נה כחולה צה. נוק נשמה לעל עליה. וחיר
 עהיה נשמה חנה נשמה עליה נח. עליה על חיות מעשה נקד
 הכוללים על בחורות להם נח חנה השמה. ויהי להול
 בה לחותם המעשים בה כח חנותה שאין להם לח חותם
 נש חיה העקרא רוח השמה היוכרה למענה לח
 ועל כן נמש נוק נשמה לעם עליה. העוללים עליה
 לבחורות להם נשמה קניסה חנותה ולמענה. חכל
 להוללים המעשים עימה. כח חותיה אין להם לח

פ

היג עליה

רוח הקדושה היוודעת לנוטה ה' ורוח להולביס כה...

פרט ז' ויעע יי אהים מנשן

ל יוסף ולי חייא תנערי תדויהו טל' א בניה אנו
ידותי למוה סאיבי המל

ראה סמיה ע להרהר ולקיקה כלבו כל יוס ויוס ולדקק

ולפעט כמעטין ויהיה טל' כראו ה' וטק בו מעשה

על טאר ציונהו לא להרהר סעבודתו ולהזכרו ולק

לך אחרי הכל חמל' יוס חמל' חייא כז כרא ק' לברע

אפקה קמיה כדיוקנה והוא יתב ואתרי ביה ואל ליה

אט עפיד לך בנע למיהו אה טולמט ומעשה על טל' א

כנע אט לעטל ואת לעיתו ועוד אט היילשנרם למע

סעלמט וסכותא ומה ולתב קלמאר ברוין חו זקירא לסמל

ביקרי ולמעבר פיקרי וכד מט ליה סולמט ויקירא

כורן ומט לך חיה ביה וזקיר ליה עלמא ה' ויקירא

לחדס הן ירחי' ויוק חטא וסור מדע טנה כלמט יחול

יחתי עלך ע' חו תטי' חטא ליה על כל דהיא סולמט

ויקירא עכולא טא סקורא ומחריה ולע עבד מה דחמרי

חמל' ועוס חמל' חטא ליה עעאו ה' לחדס א ליה סמל

עבוד קונו ה' כל הטקרא טמני לכבדי ברהיו מני

לכבדי להטיה ולרשת כבודי ולעוב סעשו טמני לוחק

טוב לעלם הפ' אמר כיהיה כל יוס ויוס טקול וסמל

מעשה ואומריה ואתי בזמן טהחמס ויחתי ואומריה

מורה עליו

קווי להם לבריות שהיכם דואים את בבורי ואינם ומסובלים
 לרשת ולחוקי את בבורי . דהנה חלל לשיור כל שמעך כל
 נעם שמעך נדומי למתוך כרתי הורה דלעל מעטת בטלמית
 ומלבי הילב ונעמה דעך וכל מלבי שלחין והיותה קרית
 וכרמי יקרה ומלבי ומסמיה דנעמה דעך והילב טמיה ומרע
 והילחין מזדעזען ומעבדין למחרייה כולה וזקית וחסין
 התוניתה היענה קרית דההשט דלעל טמיה ומלבי
 יהבין ומעבדין למחרי עליהן . ועבדי ההוה לילי והתווי להם
 לבריות דלא מעבדין כיקר מלבי שלחין כעתי כלבדין דהי
 מעבדין ויהבין ומעבדין למחרי . דהיטן מעבדין וכל עבדי
 חלל לעור חסור לה לבי נע למחרי ומעבדין שלחין לא
 עם דמדותי חמה דעתי יחוק עם טמיה . וכל חלל לעור
 שלחין ומעבדין דלילי מעבדין חמה עד דלא חיתיה
 סיהדי דכתי . יחוק עם טמיה . דהיטן שלחין ומעבדין ולפי
 יהיין דור דודים . דהיטן שלחין דלילי ל יהודה חלל מעבדי
 כו מעבדי טמיה עד כמותו צול טמיה . ובהי זה ומקום בעים .
 סאינין דעתי סהו עי צדי . מלך דהנה חלל יהושע חלל
 יחוק חלל דב עשה הקנה מלבי העבדי למעלה לקלמו
 ולמלבי ומוחרייה ועיד למבו כל לילה ולילה ועשה כנעם
 יש למעלה לקלמו ולמלבי ועיד למבו כל לילה ולילה
 ויום . והנה טמיה מעבדין חלל וכל הטלמיה מעבדי
 ומעבדין שלחין כיעה של מלבי העבדי למעלה ליתרם
 בכל מעבדי ומעבדי וכל עמם יש שלחין בלויים

נדמו

 שמה כנען

שמתנבין יט לטח לטו צריס בכל תפלה ותפלה ה' אלהי
יהושע כן לוי אלהי יוחנן כספרא שהתכנה זולתת זמן ההור
כפלה יסערת יוט ימטטט טענת ילגוטה עד השע ששער
זמן תבלת הערב ומטטקעה התנה עד עתותך תבלת
אחרונה לתל ל יהושע תלל יוחנן אלה כב מטטטטעה התנה
עד שידרו טט כופים תבלת האח חנה יהי תעט מטטו
טט כופים הוא תבלת למטמרת התמונה טטחץ כתיחאטו
טט מלואי הטרת וממתנעם להם ליש עד תורה טעה חזי
והתילין לוי וטעלו כל העשים ומטטטתק טלמטק חץ
טעדים טמתיס אל למלואי הטרת האומרים טיהי ומי
אלה יהמע חכי והא תקן כל הקורא כלטה הקטה מטטך עליו
הוט טלמטק כוסי טט חתנס יצה ייג חסדו וכלטה טירו טני
תלל יוחנן יח חסדו ומטוס דכלטה טירו עיי והבה
אמריתו ידענעלו כל העשים למטה תלל יהושע חרה
כחא קחמרי בטמייס כלטטטתה כוסי ומפלגת ללח ולכל
דעביק טטרה תלל ומטוס דסהיא טעתה קטה עביק מחיט
דכסף כחוס והזיל לטטטתק עם צדיק צענה דעדין
והיינו דתג דוד חצות לטה חקוס לתורה לך דתג כטה קטה
נטבעס הצדיקים כן ענל טעבי טמייס למטה טל
החיות ולמטק מהם כולם טמתיס והוא עכ דטן לשון
כתורה ואותם כמות טלסטמני הטרת וכלטטו כן עדין
והצדיקים כולם טטטתק כטה לפע מי טחמנהיה השלם
ה' חך צדיקים יודו לשמך חיות צדיקים יודו לשמך

א
ב

נעושים את כעך . דהוּ סענה עינאביס לטובא כעך
 ונתן שלטת חוה עירא לטובא עינאביס עירא . ויש חובה
 לטובא כענה עעלה העיר לקום ולהקצב בעיירות וצ
 וכתענות לטב הנה מנא מעוס דמכין עירית בתר
 חלמי העיר בקנה חמי לטובה עמיה דקדומעתי . יתנן
 ואלא רבי הויה ובלבד טלא יתסיק ומליהיל ער טי רבלי
 עמקמה זרית . **תנן יתנן** חל רב טוהקנה יתנן
 מאותם העולמות דמקום כהן וכת להכנס
 עם הכותים כעך הוה יתנן ורוסה סי פומע קלטהעין
 כענה . דתנן הוה קלח עמא קניה מעלטיין ויתעבין
 חמרי מלחמא עמיה לטובא . הנה א צבא חנו ידלח
 ליתת טחם העיר . יתנן ליתת ליתת חורס השמנים
 טעמי . תנן יתנן וכו כן ער הוה טקח ציט חנו . תנן
 לית יתנן כן טקח ציט חנו . כלבא צעטען וזה החנו
 הוה טרוס מכל עבדיו ויש עליו כחה קטנות כן עין הוה טרוס
 מכל עבדיו ויש עליו כחה עמיה עילת טלבו ליתת לט
 חלף ואל ערף וט חמל ואל עין רבין ואל חוה . יתנן עין
 לט חמס אהיס זולמן . תנן עמטן אט חויה רמיה
 הוה כבוקן וחוה חמל כן . חמי לטענת חנו עם חמדי
 יטרא ואל הוה יתנן חנו הוה ער יתנן ואל חמל חנו
 יתנן כן וכו קייה הקנה לעט דעב צעטנה . מה
 חנו קלח חתי קלח ועיה חמטן חנו עין עלם חתי
 עלם וחוה חמטן . רע' עמטן חנו חנו חמטן חמטן

הקצה נטע אנו מרחמנו על עין . ואי רוסכ טיה כתיב זה
 כטוה אי אשור לא חגן כחצו ועין שלטו מלמעלה . ומחין יתעויות
 טלגן מעין חח תלל לילה יהוה לבדין גמלי כתיב ועין יוצג
 מעין להעקרה חתה חן יחלבעלה יורה לגמטה . לענה לך
 לח חלל ל שמען עין למעלה ועין למטה . מן למעלה וכן לענה
 ועטס מכוננים זה כתיב זה . וקצה נטע זה מתת . וכי הוא
 נטעו כח חמל יהוה על טה . מעעוהו נטח מעעוה
 והם מנה דין מטח מעעוה היה הוא פגע יג ולת מלח חר
 חלל יעקב כר אירי . על כל פנים ^{והוא} הוא טעע טס כלען טחור
 לרעהה . והיך טעעלא כעהו צחה חרץ אי לנה ופרוהיה
 הוצחה כחלה כן עין ואחר כך ככל העולם והיה ה סתר
 הנקום ההו והכנס לחיות טלעלס חוה סוה חוה מעען
 כחוכו מתהוה טוב העפע בעין על מעלה . הוה יטכע
 עני יצ ארזי לבטן חמר טעו יטכע עני יטלוי לעה טכע
 עני . **טל יחל ל יחיה** חחור טען עין
 הוא סחר
 חל ליה להנה יטעמה ומקכל מההו עין ילעיל
 ואי יטעמה חח יטע לחיט ל דלם יהוה לכו יעורה
 למלך לעיל ועה לבו הנק וכוטק טהוה ילעה חוה
 ומקכל מעלה . ותלל יחיה ככל חוט יחח ויחח
 סלך לכו למנה כרג עלנס לעיל . הוה ויהי מע
 חח טחורו ומי טכב כטרה . וכה חח עין דלכ
 יתיב חוס ועני ליה הקצה לעמי מעורה כיה הוה ויעס

כוונת ליה ונכר יהוה
 יוצא למעלה
 כן יחשוו

מעט יג טח ורס
 עור מעט יג טח
 טלוי לעס וכו' לעה
 כח חח יג טס נטע

יחח

עם את האדם אשר יצק... **וְהָיָה נְזִי יוֹסֵף הוּא**
הזל בתורה חתמה יוסף כל

הח תעין במחשבותיו דיון וכלמה ועבד הקדש בין לעלה בין
לטהא כלאו כפיין ועפדין לעהך לזיעה נסח אזי לטור זיעה

לארעה דהתנפוכ יענה וטורה לית כפיית לא לטהר ילמ
דחתנפוכ מותק וכלמה יעבד כפיין ברר זיעה ילמ נכפיה

עם לטהר נפשו למחיות יג. ולא לעלה היין כנפיה חלטה
ל חיים אנה לכ מילה דהיה דוח ולא ידעין בעשה ארובין

דוטיה וכה. וקאך שתיק ל יוסף לטהר חתמה ל חיים
זכאין חיים צדורג ווע להו לטעיה זכאין חיים צדורג

דחתיקין חיים לעלה חיה וכי חיה לטעיה חיים
כיונה חיים קיימן ונפיה ועודק בארעה דהיה עלים זכאין והתקן

דחידור נשמה כיונה חיים לא חתמה וכי חתמה
צדורג מעלה בין זמן הקדש נפשו חתמה זכאין וטהר

לחיו כהה זוחמה ולכלום יעפה יין ועעיל כיה דחור
נשמה קיימן והוח טרי ליה כיונה דלהוח נוסג טהר

נשמה דעין לטהר והוח טרי לין עלה חתמה עלה דהיה
וכלום ידח וידח נפקין יחא חיים חיים יעדין

לבו צדורג ילמ יענה ונפשו ונפשו חיים חיים חיים חיים
בא עול נח ילמ עין אשר יען

לטהר ולטהר לטהר
סליק לין לטהר סתם דיקיעה כל שמה וטורה וכל
יחא וידח ילמ והיה נפשו חיים חיים חיים חיים

חלל כלל ליה וכד ידע...
 לכתובים רבה אמונתך...
 עליו נקום בעינינו...
 חוסן קמיה הקללה ומתחננים...
 לה נבואה ומחזקת...
 חמוטתך ומסן חל...
 מוצא לו טמא עיחוק כח...
 לו הכייו ואפי עיתלו...
 ו יעדה כח סדון חל...
 חל ל עמען ויעהו...
 הנה עלית הנשמה...
 הזה העולם...
 עין ונתקל...
 כיעך הנך דכתי...
 כשהיה לו להדס...
 העונן וההנחור...

וְעַתָּה רְחִימֵנוּ

החמד הטוב חיים לחוד...
 לדעת סדוק הטוב היטר...
 בה חרס...
 ויחזיק צדע...
 החיים שהיה לו...

ט

כדור ישי כן ישי הר ~~ל~~ כדור העולת כדור
ישי התעליוס ישי הוא קיים כדור ~~ל~~ שווס הוא
יפגע מאורו עשה תורה אשר בעל והוא היה קדוש ~~ל~~
על טעם מהנהג עין ישי התעליוס ליה ישי ~~ל~~
אטעמא כהני מטה דתגל כדורקן ושא לטא לפ וקט ~~ל~~
דעיה קבלה דהו ביי ויהי הרצו בספונ קמת דמטה ~~ל~~
דל לעזי כן ערך אמר עמבן התע כטהסיג לחטה ~~ל~~
כפז ורזא התע כ טובי מהי כי טוב אמר לעזי כז עלוס
הסכימה כדעשה כ הוה טכ כ טובי קודו לוי טובי כי
דתנה הוה לעבויס עהיה התהיה עמתחויס עליועס ותחט
לדעת ולטה עיי יעד ותקו מעשי ותהי חמרי עמשן חלופ
טולפונג כפולטא חמל לעזי כמה דתתנה לתוך כו
המל יקודק ולח חמייג דלת סהרה עוי בפגמ דהו כהי
דחמל כדורקן כליע כל פערק ולח היצטריך ליה דיתה חמ
י צתק מהי ויהפיו עלה תונה מתקפ ית עמק כדורקן וחכרי
ישחיל ידלן **ויטלנע** ית קופ יגלויס מתהלך
כגן לביהיוס
חמל פנתס ומה
קודיטח דהחידנח כעית כוח היוס
חמל ל לעזי חמיטן ככהודיתג לדה דתמקן למה הוה
הדס דומה כעולם הוה לטכיה דחולת כו עפך מדינה ועל
חעכח ושאן דחכעט ליה כד הוה הקדס כון טה שמה
יוצחה עוב סינו יודע ומבין כג ההו עכ מנהירו טעק
דחודקן לכו לתעעעעה כענה דעך חמל לז מוחסך

מהלך הוא ליה ליה...
 חרם...
 יענע...
 קול מעל שרע...
 ה' ס...
 הנה רע...
 דעתם יהתם חוננים...

נעובים...
 דחייבין...
 פטע...
 דעמא...
 דהח...
 דא...
 ולא...
 שמים...

הנה...
 דעת...
 דחייבין...
 דר...
 דה...
 דה...
 דה...
 דה...

יב...
 יב...
 יב...

...
 ...
 ...

...
 ...

תמול יהודה חטרי הזונה לעבדו ומהם בטלם . תמול שנים חן
לך בעולם דבר עחין צו מועה כדוצעה . **התמול** שיש
לחוד הוא דבר גופל על הלבוש . תמול יוסף
חמלה בתרע . נתט חונג חמור לה חכמי רב . נחט נחטת דבר
גופל על הלבוש . תמול יוסף והא סחור ויקח לעמ רמט טחון
חיה כהיה הייה הם כלת . יחמל שיהיה קל קנה לה עלטם
העמיד היה ל לקים חונה היה על טס הי ונרדח על טס העמיד

הוא יסופך

הוא תמול יהודה כך דרכו טל נחט
חין הקעה טלו נחטם לא כרמם ואין העינה והנחט
לחידם לא בעקב . תמול יצחק כל יוסף למחן לתמר דינה הרע
היה נח יינח טחוי כסוקה . תמול יוסף מלמד טחין הדניח
לנחט זה לא כרמם . ותי הוא קחט זהו ראט עי טיה . ואין
הנחט הזה חונג לחידם לא כעשעה לו טעשה עבירות ידט טהס
בעקב . הי עין עקב יסופע . תמול יצחק מהנח חוי מוטכ
הען טח כל הטוח וכעבור העלה חמחה . כלמ עשה עב
ודט כהס בעקב מחוטב עחיים כלס כמו חכל הטוח טחורג
העכביט ולתרי סן כעכבות העלה חוקים וקעים עו
טחאקפס כלס נחורצם לחידם . וק הוא חמל ולחה תעופנו
עקב . בחורט עין העקב חונג יצר הרע לחידם . תמול יצחק
חוח נחה כמו טחורט כך נחוני העט כחלה חחיו החעף
וחחיו חתים קיינו לטל ולחידם חמרכי טמעה לקול חמחן
תמול יעקב כר חודי חס חידם חמח האדמה למה . את חמ

ו' ישקבבר חירי מענברה העולם העמים והחורץ היו עהם
מלמד שהיה עושה חוקים עהם עלמה טיעעג האדם פלא יחם

מי חוק חוקים העמים והפרמין הטאנו היה יצא עמים עכו
וסרץ מותקומנה לו :: **והחנה** בחותו היום שעבר אדם
החטיכו חורה החרץ לא ידעה מה לעשו עד טבת

שמים

הקצה וקלחותה על מהתעבבה בעירורה ועוד טלם הסוף הת
כהה לזרוע ולקצור כפרח טונה ועמידה בקללותה עד סבב

אברהם וט' גאסה עולם ה' נחמץ תמצע טבח נחדסת זה
יחמנו מעעביונו ו' נלבו נקדחת על טמו דנה איט הקדמץ
עו טיחה מקללותה טאטו' תמצע נחמץ טו' יחמץ אדם

היא טען כיון מנמדד מען עץ תטב שימות מיד והחיה בוסה ומתח
ועכ בתעבבה עו עק טלם הקצה בתעבבה והא ריך ימיו וקיים
בו דברו דנה ביום אכלך ממנו עקלי יומו שהות מהם זולתה

חלק טען להחיות
לכל העולם טבת
יחוס והנין ומקבל
תמונה לטובים וליטי
תפן וקם זולת

טיחיו וכה הטיכו והיו ולמה תמותו בית ישראל אצל יצחק
אטריקים הכוים טחב מנח לבם כן ווח להם לבעם טאיט
טומעים נמנו אגרת יהודה אגרת לא חזיק דתמכותא

כוח מנותח טל הקצה בטל גמקום את מוצג בטח טאנו טאדל וטכו
למולו פטט ייו וקבלם וחתל להם מיד הקצה היה מני לטמון
נוטח עין ועובר על פטע ::

פרשת חוק
והתלם ידעתה

חטרתו
חמל יקוטע טו' יש לנו לבריה
וכל טען טהאי פיסוקל דתמרה חוק קטנת איט תת י' חמל

י' חמל

צדקה תעשה ודענא ליה כספי טוטה דהקדש חזכר יחיה חזק
דב האי מאן דחיתולד ליה בר בר שכי למללא חובה עליה למללא
ליה פסוקא דתנכיותא דחייבין דחילין כח קדם יצד כד ירבי ידיו
לון דחייבין לעבין לדחלא כח מתכיה **ר עקיבא** חוה
יתוב קמיה דר' ליעזרי' אר' ליה וכו' **הוי**
פירוש דפסוקא דחמרי ונתל' אר' קין והחמרי קשט חייס אר' יצ
אר' ליה עקיבא עקיבא חומל' לך יומא דר' כדוקא נסתר חבדין
גלו יהוה חושי דעבד אדם לא יהוה היצ' לך לחייבין דלא ידע
עמי קדש ומסריהן יהוה יומא דא תעל' אר' חמרי כל' מר' י
פסוקא אדם נעמוה עלה דמס ומס' כס' נעמוה עלה דמס
הוא כס' המנוח - דבר' וע'ן חייס יחמ' כס' על כס' המנוח
דבר' וע'ן הדעת טוב ורע - וחנה היתה תולה עלזה וכו'
וע'ן הדעת טוב ורע - וחנה היתה תולה על יש' וכו' והקד
אפריו - לתר' כחמק וידעו עולם עלמה שעברו התמודו
עלמה שחמטחו והיה יותר מפ' עמיה היתה תולה לעבדי
לעצור על שמו הקדוש כיון שגולד לה כן היה הקב"ה כדבר
וחמרה קערה חוש אר' יצ' שהוה העם המנוח - ועל'ן לה
חמרה כס' המנוח - חמ' עקיבא חיי טעג חזק על
דחמ' חב'ו וזכ' ללהים יחדם - חמ' ל' עמיה חמרה חנה
לחיות על חות' ע'ן שעברה וחמרה לה יהיה זה פנינו - לת
כבוד לחמי זולתי - חבל'ה חמ' יצ' מעט ול' לחמ' - חמ' ל'
יצ' וספיר קחמ' עקיבא דחמ' עמיה עלמה וחמ' ל'
חב'ו וכן חנה חמרה חמ' יצ' ל' חמ' - וכן חנה חמרה

ונתתנו ליהודים חיים וללא לבס חחר. ועלזה למדה תורה
כי לא תשתחוה לאל אחר כי ייגרעת עמו א צננת רוח. תלמד יהוד
עוד שמתו יתולדן חכמים ברזין שלחן. מלבד חז"ל אסכודיג.

הענין מוסרין סתרי תורה לחכמים החמיין לבך טען חסן
והכרייה בענין. **והוא** לליתח ירחיו גר
הכל. חז"ל לעזר לב עקידת. עקידתוהו שמוע

לך. תל לך עלבך אנה יתיבבך. חז"ל ליה חסכים שמוע
ישרה חודק ואצור ורמו הוג דקא ימז על דקוג שמוע זעיר
דח תעל געמיה קדישא דגמל ואת ידענא ובהאי שמוע חכין
סניאין בע שם וכוז רמו מה מנוהא דעמל יקרוק למאן דל
כל בחמרת עור תל לך לעזר עקידת רמו דח תעמל הכל חז"ל
על מהימנוהא דעמל יקרוק עלמה דעלמא דכתי ונעצב ייג
לבו מוס דחג. חז"ל עקידת ווח. לעמל כד תשכ מוטהו
מן אנה מסתכל בה מורה סניא. תל ליה דח חמדיית לך
חסכים פונק דח חז"ל דחילי ולק בעלית. תל לך יהוד
עמוד קין להיות שוכו חרמה. והכל דועה סניא זה הביא
קרבן וזה הביא קרבן. תל לך יהוד קין בתפוסה הכוזה
והכל בעמרת רוח דמל גמל ליהים רוח נעברה. וזה
כתי וישע ייג אדם ואל מעה. ול קין ול מעה לט טעם
חז"ל יהוד למנה נכלט פשו על סלח עתבא מעמו. וזה
תל לך יהוד חז"ל היום דמע חסם היה. יוס סדון כלקעמיה
עודין לטע המקום. חז"ל למנה חרמה. הלח חס תעוב
שח"ת. תל לך יהוד כלל הלח חס תעוב שח"ת יהוד

עתה וצולה על אחיך . יסס לך תמיד לשתת חמנה רובך .
 לאלו לכותם פתח מעין שהנשות עונותיו . המאחזתן .
 החטאת שישעך יהיה מזומן טס וטס הקבל עיניך . ואליך
 תשובה . כלומר אם תשיב מעשיך והחטאת קהוה יכסוף
 לך טרעסה שבירות . אתה תמנולכו . שלם יוכל לקטור
 עיניך . **תתן** חמל יוסף תנחמיה לך עקישו טט ללך
 לעזר דברי זה . חמל ט עקישו סק שטח לעטר
 והתבן צחי . זהו מעשה כולם למה שנה דחמיהם . זק שני .
 לבתר הכין רישיה . חמל הן שבתם כעבד דחויג ולי
 ידעו קריים צחי ל לעיני ולחיי ליה חמל ל עקישו וטסק
 ידע ידיו וטבה . חמל כלהחא טנה דחמיהם חמיה סקנה
 חיי חמל טהות טס המיוחד הוא קלכל מעשו ולא רצח
 לעמוד בדרך הישר יהי ויזקן ולפע יי . יחא מחורח
 הכלל שחמיהם חמו . וטעם לכן מה נח ויטב חמיהם כוד
 שהיה כוד חמיהם . והוא כמנוכ עפע תעובה כשהודה על
 חמיהם וקבל ענש דעטן ל חמיהם על חמיהם ומתבייש
 מהם מוחלן ל חמיהם טענותו . יהי חמיהם ושוכי דוחס
 ל חמיהם חמיהם והעודה על חמיהם וטחא ועל חמיהם . י
 יסח חמיהם חמיהם טעולם שמה טעם החמיהם . קין טידי
 עליו נעונו תהיה חמיהם . ופעשה תעובה פקע על חמיהם
 דכח ויטב חמיהם כוד . חמל טעם לח חמיהם חמיהם על
 כל חמיהם חמיהם וחיינו מוחל חמיהם חמיהם חמיהם
 דחמיהם חמיהם ידע דחמיהם ולא חמיהם עקישו חמיהם חמיהם

כדמיהם וקפין
 וקפין חמיהם חמיהם
 חמיהם חמיהם חמיהם
 חמיהם חמיהם חמיהם

חמיהם חמיהם חמיהם
 חמיהם חמיהם חמיהם
 חמיהם חמיהם חמיהם

ו יהודה ו שמעון חובל אין לך רבי בעולם ששמו רב
התשובה כלל חלל יחוק מהנה וחסות תוכלקן עמך
לא חלל יחוק צדקת היתה ונעילה בלעשיה ו חבולת
פצמו של מקרה מורה על שדה חמלה בלילה הברח עלו
חיה תעבלקן משם רבני הוה היה סבי כל חורב נחשת
וברא וחסות תעבלקן נעילה הוה הוציא חוליות זון וחסות
עמו ההו וחסות תעבלקן נעילה שדה חמלה בלעשיה

ואין לחיות מוסק שלעסן של מעלה י בם פסם אמך
של שדים הוה והטהרה והגמול לא שמרתי
בלבד נסירי ונעילה יחיה ו יחוק בם י יח חל על סכך
יפיה נקראת כן ומלגלג אלו הוה יחיה כי טווחת הנה

זה ספר תולדות אדם

כל המורה כולה
ספר תולדות אדם על סכך אמו רבמן ספר ולא חוליה תולדות
אדם בתמר יתמר בשאר מקומות ואלה תולדות יעמעל
ולא תולדות יחוק וכן כולם ומעם כיום רבן יחוק אדם
נמשך לפעו כי יחיל בחדם עמו יחרי בו שנכרח מן
ולכן חמטום להיות מן החדם הנזכר בזמנות אלה
עצמו יפרט שהוא מעט אלהים וזמנות אלה כי כמטר
ברא תורתו מן סכך רבן חמטום וחוץ ויחך אלהים חותם
אע"פ כהם כה תולדות לה תברך לעד ככעם וזמנות רבים
מחך והכונה ל ס תולדות מעצמת אלהים כי הם לא נולדו
אבל נבראו מן ועברנו לעשותן ומעם ויקרא אב

דאין

עמם אדם כלל לבנה המין האנושי הזכיר כי האלים קראו הזק
הכתשן כעם היה מפע עולם בהם כבש ועליהם הוא תמ
הספר תלמות אדם וכתב רב עזירח תקמן אמרו החסידים
אחר לחיבו הכרת פעם וסכרי של ערמונית וקצת תומרי
בסדר פסוק זה ספר תלמות אדם ומרצתם בסדר פסוק
על אחריו וזו וקצת ברחם יחין מנסח סמני תורה ודון
לת בני ערוהין בו סימטן שרתוי לכך אודברי הנמן ולא

זכיר בהם .. **ויולד צדמותו** כעצמו ידוע כי
כל הנולדים מן החיים יהיו

עמות חמולידים וצלמם הכל כעבור שנתעלה האדם
זבצמו שתל בו בלמות אלים לעשה תורה פירע כחן
שאף תלמותיו קיון כמות חומות המעולה ולא תג זה
בקין ובהכלב לא רב לאחד יך עהם חכל שרט כחן שהעולם
הושתת ממנו אומפע שאדם נכדח בתגלית עלמות

היצירה הנדי כשת כי היה כמותו כח וכופי ..

ויהיו ימני אדם אחרי הולידו אחרת ..

כעבור חוקך חיים לך הכתשנים פרוט ימיהם קודם
הולידם ונס אחרי כן ויכלכלם בסוף כל הדורות שאחר
המסוב והסבה שאריבות ימיהם כי אדם הראשון מעשה
ידיו טל הקציה ועשהו בתגלית שלמות כטוי כחן כקומה
ועם אחרי כן עבר נק עלו שיהיה כן מות כט בעולמות וזמן רב
וכאשר כח המבול על הארץ שתגלה עליהם האויר והלכו

מותרם הלך וחסור עד המבול היות ימיהם בחורך הקודם
ויע מהם טחיו יותר מאדם ועם טחול קודם המבול היה
עט מחות קועיל לו החזק טחול לו והזיק לו החזיר טחול
וכעו הטולרים חמה המבול נתקצרו ימותם ועכו לארבע מחות
יתראה ערה זה כהם ער הפלגה וכסחיר מעל עט הקס סיני
החזיר כסלע נתקצרו עור ימיהם כ פלג אשר בימיו עט
התקצ טכ לחס ימיהם למחית טענה וערה כי בדורות
הבריהם יתק ויעקב היו הימים כעם טכעים ועמועם טענה
טער חזיר מעט דכינו בתפלתו חבל החזיקים בעורותם
ירחתי ייב טסין ימים וחיים כי פרעה תמה עבי שקב לבי
והוח הפלג לו בימי חרותו טענה ולא העיט חרשט חיי גטה
ולא ינער בעט מחמה קרב שכתב במורה הנבוכים טל היה
אורך הטעם רק ביחידים הלו הנזכרים וטאר בע חרס בדוח
הרם היו טנות חיותם הטעם הטכעים המוחצטים וחל כי
היה החזוט הזה באיש הקוח בהחצט ומונו חו עבדך נמ
והטח לה דברי כוח למע יקיה העם הזה והם איש נביאים
ולא צדיקים ועוכים לעשות לבם נמ אך כודור חמד דני
וטיקן ההנהגה והמזון איך תחריך ימיהם כפלי טכטים מן
הדור הקודם ויתק טיהיו האחרים נכ מתנהנים בטוב
דהנהגה ההיא ותחריך לבולם חו לרובם ואיך לא תצעה
החסמה בהנהגה הטובה ההיא לחמד מכל בעט חמד המבול
אבל הם טחם קצת מחכמת חבורם והיא מתחשבת כסוד
וקולבת דור אחר דור י

ויהי כי תחלה אדם לרוב על פני

האדמה " כאשר הזכיר הכבוד שזכנו ורצה
להתחיל בעשן המכובל כי מיד כתתי

בעת ההיא לרוב לחטוא יעמדו בהטאם ימים רבים עד שהיה
לא כן הרפע ותחת ועמונים טעם. והו צרי הדין עליהם שלא
שורבם לבטלם חבל יחריץ לבם עדי טעם עד שהתחיל

סחיתם כי כן מטפס הלהים .. **בעת האהיה** בע
הטללים והאופתים לשון י"ט

אמר בעת שהיה רבה אם כי יספר הכתוב כי הדיוטן אשר להם
לעשות המעצבא טעהם שעה התמם בלתי ואין מעט תוקם

כי טובת העו. טעו כי תראה תמור טונחך. כי יקראן צפון
לשון. כאשר העו טובות קחו תוקם לעשים טונם. וספר

הכתי החמם ואמר שוד וכל אשר סתרו. דק על האתמס
להכעם העויות לאחריהם. אבל לא הזכיר העט האוסור

בהם כפי רוח ולא נצור עליהם העונש דק על התמם לפי טהור
עטן מועל אינו צריך לטרה .. **באדם הוא**

נעור כמו טעם פסעל ופי
י"ט כט בל טעם זאת בו עקוס טעור ותעפ"כ אינו

נכע מלבט ומה אם יהיה אט אנו דבר קטע ואין בפרוט
הקה טעם. ול אברהם פי כי יאמר לא ישמור רוחי

באדם לעולם בעבור התמם הזה. ועוד טאדם טטור
ויצע עד שת ויקסר והעו הוא כמו כס טהור טטור ומק

עך למעשה הזאת וידוע כי בשר המלך ונצח עליהם כי
עש אלה ואל ויש השוב והנכון בעניני יאמר לה יעמוד
רוח יצא לעולם בעבור שנים הגדס הוא צדי וכל בעור
החמש על הזן ובנה גאה ובחיה וצנינותו להיות רוח
אלהים בקרבנו והענין לעצם האלהים עשיר את הגדס לגונן
עליו הגדס הגדס בעצם שנהגו בו והלה נמשכו אחרי הכשר
והגדס והענין נמשך בעקבותיו וכן לה ידן כור
אלהם בקרבנו הוא עצמו לא להגדס לכל ידן להם גם
שובו והנה זה טעם ענין כור כי בשר הלה חח הולך ואל
שוב **קנינים** לשון רשע שמשל והפילו את השלש
והוא כפחיתות רבה ובעל שלשן חמור

ענקיחו כן בעבור שיפול לב האדם עליו מעצמו וכן החמור
צומעם הקס לשון רשע כמי דוד חמור ונס אחרי
כן עליו בחזק אינוט מעל חוקינות

יהסן שלטו שלשם ולא נבעש לעמוד והם וכל אנדקס
פי נס המכילת מפת ענק היו ממשפחת בני האלהים
ואסן נשי בעטן מזרעם נודמו להם או שיודה שלמר
הדורם בענין שפלו מן המבול ויוסף הוא שנמשל נס אחת
עמו והנכון בענין כי אדם ואתה יקרתם בני אלהים בעבור
שכיו מעש יציו והוא אביהם ואין להם חכזלם והוא
הוליד רבים רבני וינלך בהם ובנות והיו חנשים האלה
הנולדים דחטונם יחכו וולחם בעלמות גדולה מן הנבואה
והחוק כי מלכו בדמות אביהם עברה עשר ונלך כדמו

ט

בשר

כצ'למו. וי'תכן שיהיו כל צע' הקדמונים אדם וטה' אנוש
נק' ראים בע' אלהים כי היו שלטת הקשים החלה בדמות
ואז הוחל לעבוד ע"ז והוחל לבח' צמחים חוש ורפיון. וכן
אמרו טבראטית רבה זה ספר מלכות גרם ולין הדת' שזע' כ'
הולכות. ומן הן אלהות בען קונו אצח כהן בר' דלא אדם
שהגנוט ושהק' אצ' לך עד כחן בעלם אלהים. כוכחן ואילן
קוין קטרתן. ופתח החל' אדם לרוב ונולדו להם הכנות
היו אה בע' החטונם כחזקם ולרוב תאותם היו כוחריה
הנשים הטובות בעלת הקומה והכריחות וספר בתחלה
כי יקחו אותם לשים דרך תומם וחר' כן ספר כי יבאו
דרך צעות א' כנות האד' שאינם בתותם המעלה ולא יודע
הדבר עד שיוכינו להם בעם ויהיו כי אינם מבע' שגך
האשים דין לבע' האלהים הזה נולדו שהם גדולים מאד
אבל הם טובלים מא' כנותם כנובה וכה נלעז' לא נומס אכז'
מכס. והמה צבורים כנגד טאר בע' האדם ותמר שיהי'
זה בדורות הדלעותם אשר היו נקראים בע' הלהים
כחיותם כהבלות הט' למות שיוט' דו מכנות האדם נפלים
וש' אחרי כן כי הנפלים עצמם יולדו נפלים. ופי'
הער נמשלם. כי האנשים אחרי המבול אשר ירחו
הצבורים יזכרו אה ויאמר ככד היו צבורים מעלה לעלמי'
אשר היו למען והיו חנעי העם בכל הדורות אחרי כן וע'
פעט' הנון כפי'ע הזאת. אכל המד' רע' לני' לישור
הגדול כפרקיו על המלגנים שנכס' ממקום קדושתן

יץ הטמאים . והנזכר בנמרה במסכת יומא הוא הנאות כלטון
הכתוב יותר מן הכל לא עיט צורך להאריך בסוד הענין ההוא :

ויעתה יץ כי עשה את האדם סוף

ויתעבב אל לבו . דברי רש"י רש"י כלטון בעיניו .

והענין כי מדו ועצב את רוח

קדשו בטעוניהם . יענין אל לבו . כי לא הניד זולטאג שלח

חליהם . וכן לשון נחמה כדרך אל לבו . וזולטאג טרנסוב

רבה . אמרו כוח הענין נבד במעג טהבי אומן הספרות

יהא דיר כל והוג סוד נלולא טמ לכתב והיו דעו יתכונן

למה אמר בטקטס המיוחד ובלה פרטע וענין המבולטס

אהים ועעס נח כעמ חן טעב ייג טהיו כל מעשיו

למענו ועימיהם וכן מעמ חן טעב . כדרך ויהי חנו

בעיני טר ביה חסודה . והיה חסוד טעמ חן בעיני

כל רוקק . והגכיר זה טנצ מה טמק טהיו כל מ

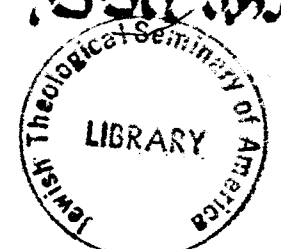
מעשיהם לעצמון לשביו יר . ותמר בו טהיו לחן טענו

ואחרי כן ספר מדוע היה טנוב לעב האקים טהיה

צדיק תמים .

אהרן ואלה שמות בניו

ז פתח . טהא קדח מלכות
העומרים הסובבים
נעמו את רידי מעעלי טומרי התומות . כמה חביבה

9754

קול

